

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาของ
โรงเรียน จังหวัดนครพนม
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ปริญญานิพนธ์
ของ
กัญญา สุพรรณกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

บทคัดย่อ
ของ
กัญญา สุพรรณกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

กันยา สุพรรณกุล. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุมปรินิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวหนิ กริทอง ,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ การเรียนแบบอาจารย์ และการเรียนแบบเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2550 จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า:-

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเรียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3)
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (x_7) และการเรียนแบบเพื่อน (x_{14})
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัยโดย

เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ (x_{14}) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{12}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6

5. สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .566 X_{14} - .188 X_5 + .167 X_{12}$$

5.2 สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .584 X_{14} - .172 X_5 + .158 X_{12}$$

FACTORS AFFECTING APPROPRIATE LEARNING TIME PLANNING OF
THE THIRD LEVEL, SECONDARY GRADES 1-3 STUDENTS OF
BANSUMRAN SCHOOL, NAKHONPANOM

AN ABSTRACT
BY
KANYA SUPANNAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2008

Kanya Supannakul. (2008). *Factors Affecting Appropriate Learning Time Planning of The Third Level, Secondary Grades 1-3 Students of Bansumran School, Nakhonpanom*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology).
Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Assoc. Prof. Waythanee Greethong, Assist. Prof. Dr.Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study the factors affecting appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom. The factors were divided into 3 dimensions, First of them was personal factors: gender, educational level, studying habits, learning achievement, personality and learning achievement motive. Second of them was family factor: family responsibility, guardian's expectation towards student and guardian's economic level and Third of them was learning environmental factors: students' imitation to their teachers and students' imitation to their peer groups.

The 120 samples were the third level, secondary grades 1-3 at Bansumran School, Nakhonpanom in academic year 2007. The instrument was questionnaires of appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :-

1. There were significantly positive correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom and 6 factors; studying habits (x_8), personality (x_9), learning achievement motive (x_{10}), family responsibility (x_{11}), guardian's expectation towards student (x_{12}) and students' imitation to their teachers (x_{13}) at .01 level and a factor; educational level : secondary grade 1 (x_3) at .05 level
2. There was significantly negative correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom and a factor; educational level : secondary grade 2 (x_4) at .05 level.
3. There were no significantly correlation among appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom and 6 factors; gender : male (x_1), gender : female (x_2), educational level : secondary grade 3

(x_5), learning achievement (x_6), guardian's economic level (x_5) and students' imitation to their peer groups (x_{14}).

4. There were significantly 3 factors affecting appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom at .01 level ranking from the most to the least factors; students' imitation to their teachers (x_{13}), educational level : secondary grade 2 (x_4), and family responsibility (x_{11}). These 3 factors could predicted appropriate learning time planning about percentage of 47.6.

5. The significantly predicted equation of appropriate learning time planning of the third level, secondary grades 1-3 students of Bansumran School, Nakhonpanom at .01 level were as follows:

5.1 In term of row scores were:

$$\hat{Y} = .686 + .566 X_{14} - .188 X_5 + .167 X_{12}$$

5.2 In term of standard score were:

$$Z = .584 X_{14} - .172 X_5 + .158 X_{12}$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ของ
นางสาว กันยา สุพรรณกุล
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1๗๑๑

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ 23 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีกทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีกทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และรองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิตาที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาและเอาใจใส่ตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คุณสยาม ตรงดี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวันชัย คุณแม่พรทิพย์ สุพรรณกุลและคุณน้าเสริมสวย คำัญญะ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ให้โอกาสทางความคิด มอบสิ่งที่ดีที่สุดแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆสาขาจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

กันยา สุพรรณกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดการศึกษาค้นคว้า	7
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	42
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	67
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	67
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า.....	67
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	67
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	71
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	76
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	77
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก: แบบสอบถาม.....	84
ภาคผนวก ข: คุณภาพเครื่องมือ.....	94
ภาคผนวก ค: หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	98
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	108

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	61
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน....	62
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน....	64
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน	
6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน.....	65
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	92
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	93
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	94
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว...95	
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	96
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์.....	97
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน.....	98
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)ของแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม.100	

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
------------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การดำรงชีวิตของมนุษย์มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับการใช้เวลา ชีวิตที่ประสบความสำเร็จย่อมเกี่ยวข้องกับข้องการใช้เวลาที่เหมาะสม กล่าวคือ ใช้เวลาไปในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง แลต่อสังคม เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับทุกคน หลวงวิจิตรวาทการ (2535 :256) ได้กล่าวถึงค่าของเวลาไว้ว่า ในบรรดาสิ่งที่มีค่าทั้งหลายในโลกไม่มีอะไรที่มีค่าสูงสุดเท่ากับเวลา ของอื่นที่มีค่าเมื่อเสียหรือหายไป อาจจะค้นหาเอากลับคืนมาหรือมาใหม่มาทดแทนได้ แต่ถ้าเวลาเสียไปแล้วจะไม่สามารถเอากลับคืนมาได้เลย ดังคำสุภาษิตไทยโบราณที่ว่า เวลาและกระแสน้ำไม่เคยคอยใคร ลักษณะเฉพาะที่สำคัญของเวลา คือ เป็นทรัพยากรที่จำกัดแน่นอนตายตัวและเป็นทรัพยากรอย่างเดียวที่ทุกคนมีอยู่เท่าเทียมกัน แต่ทุกคนจะแตกต่างกันในเรื่องของการใช้เวลาว่าใครจะใช้เวลาได้เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด หากสามารถใช้เวลาอย่างคุ้มค่ากับว่าได้ประสบความสำเร็จชีวิตนี้แล้ว อย่างน้อยก็ได้ชื่อว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในเรื่องการรู้จักใช้เวลา (ทิพย์พรรณ นพวงศ์. 2533 : 16)

การจะใช้เวลาให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุดจำเป็นต้องมีการวางแผน เพราะการวางแผนเป็นกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการว่าจะทำอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นเป็นกระบวนการในการเผชิญกับความไม่แน่นอนโดยการกำหนดการกระทำขึ้นล่วงหน้าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนดไว้ การวางแผนจะเกี่ยวข้องกัน 2 อย่างคือ จุดหมายปลายทางกับวิธีการ จุดหมายปลายทางก็คือจะทำอะไร วิธีการก็คือจะทำอย่างไร การวางแผนทำให้รู้ทิศทางในการดำเนินงาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานรู้ทิศทางการทำงานก็สามารถประสานงานกัน รู้ว่าควรทำอะไรและทำอย่างไรจะได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หากไม่มีการวางแผน นอกจากไม่รู้ว่าจะจุดหมายปลายทางอยู่ที่ไหนแล้วยังก่อให้เกิดการสูญเสียหรือสิ้นเปลืองทรัพยากรอีกด้วย การวางแผนทำให้ลดความไม่แน่นอนลง เพราะผู้บริหารจะมุ่งมั่นไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างแน่วแน่ สามารถคาดคะเนการเปลี่ยนแปลงอันอาจเกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขณะเดียวกันก็เตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม การวางแผนทำให้ลดความเสียหายการซ้ำซ้อนกันของงานที่ทำ เนื่องจากการวางแผนทำให้รู้ทั้งวิธีการและเป้าหมายของงานจึงทำให้มีความชัดเจนในการทำงาน รู้ว่ากิจกรรมใดควรทำก่อนหลังอย่างไร การซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองจึงไม่เกิดขึ้น และการวางแผนทำให้รู้มาตรฐานในการควบคุม หน้าที่ขั้นสุดท้ายของการบริหารคือ การควบคุมให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด กิจกรรมที่สำคัญของการควบคุมคือมาตรฐานที่ให้เปรียบเทียบกับปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง การวางแผนจึงกำหนดมาตรฐานได้แน่นอนชัดเจนวางต้องให้ได้ผลงานอย่างไร (เสนาะ ดิยาวาร์. 2543: 15) กล่าวได้ว่าการวางแผนมี

ประโยชน์ต่อการทำงาน และรวมความไปถึงการวางแผนมีความสำคัญต่อการศึกษาเล่าเรียน เพราะเป็นการวางแผนเป้าหมายและหลักการปฏิบัติไว้ล่วงหน้า

การวางแผนการใช้เวลาในการเรียนสำคัญมากสำคัญนักเรียน เพราะเป็นการวางแผนเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจัดสรรเวลาให้เหมาะสมไม่มากไม่น้อยเกินไป และถือว่าการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนามนุษย์ การศึกษาและการวางแผนในการศึกษาจึงเป็นหน้าที่ของเยาวชน กนก จันทรขจร (2536: 14-15) กล่าวว่า งานหรือหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของเยาวชนคือ การศึกษาเล่าเรียนและการวางแผนในการใช้เวลาในการศึกษา เพราะเป็นการเริ่มต้นไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ผู้เรียนต้องรู้จักแบ่งเวลาเป็นสัดส่วน เช่น เวลาเรียน เวลาเล่น ต้องแยกออกจากกันโดยเด็ดขาดแล้วอุทิศทุ่มเทใช้เวลาในแต่ละวิชาให้เหมาะสม การแบ่งเวลาให้ถูกต้องจะทำให้ไม่เกิดความสับสนในการเรียน การเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนสามารถทำได้โดยการตั้งใจฟังคำสอนอย่างจริงจัง ขยันดูหนังสือ ทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการเรียน ที่ผู้เรียนหนังสือได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจทั้งๆ ขยันมันเพี้ยนมาด เป็นเพราะขาดเจตคติที่ดีในการเรียน และไม่แบ่งเวลาไม่เหมาะสม

ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการไม่รู้จักวางแผนการใช้เวลาในการเรียน และการรู้จักวางแผนในการเรียนขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ สมเจตน์ อภิภินันท์ รักษา (2538 : 8-9) ได้รวบรวมปัญหาที่นักเรียนมักประสบ พบว่า นักเรียนมีปัญหาได้การเรียนคือ ไม่วางแผนการใช้เวลา หากว่านักเรียนใช้เวลาไปในทางที่ไม่เหมาะสมย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่อตนเอง ส่วนการศึกษาของ กนกอร จุสณิทธิ (2549: ออนไลน์) พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ ัญญบุรี จังหวัดปทุมธานี คือ บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และนิสัยทางการเรียน จึงกล่าวได้ว่า ปัญหาการเรียนส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเพราะการไม่รู้จักวางแผนการใช้เวลาในการเรียน และการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนขึ้นต่อปัจจัยอื่นๆ หลายประการ

จากการที่ผู้วิจัยเคยไปทัศนศึกษาเยี่ยมโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม และได้สัมภาษณ์อาจารย์ฝ่ายปกครองและอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละระดับชั้นในโรงเรียนดังกล่าว พบว่า นักเรียนไม่รู้จักการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 117 คน โดยใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ดังนี้

ข้อที่1 ถามว่า.“นักเรียนคิดว่าตนเองมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง” พบว่า นักเรียนมีปัญหาทั้งหมด 3 ด้าน ผู้วิจัยนำเสนอปัญหาที่พบตามลำดับดังนี้ปัญหาด้านการเรียน ได้แก่ การส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่เข้าใจในบทเรียน การเข้าห้องเรียนไม่ทันต่อเวลา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ70.94 , ปัญหาด้านครอบครัว ได้แก่ ไม่มีเงินมาโรงเรียน ช่วยผู้ปกครองทำงาน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ20.51 , ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ขาดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น หนังสือเรียน สมุด ดินสอ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ8.54

ข้อที่ 2 ถามว่า “ปัญหาดังกล่าวข้างต้น นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” พบว่า มีปัญหาด้านการเรียนมาก มีสาเหตุมาจาก การแบ่งเวลาไม่เป็น ที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน ต้องช่วยผู้ปกครองทำงาน ที่เกี่ยวข้องเรียน ครูสอนไม่เข้าใจ ครูดุเกินไป

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น สรุปได้ว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีปัญหาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน ดังที่ เบญจมาภ สุธะพินธุ (2536:66) กล่าวว่า การสูญเสียของการศึกษา เกิดจากการที่นักเรียนปรับตัวเข้ากับสภาพทางการเรียนไม่ได้ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี และไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนเอง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาว่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เช่น ผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อช่วยให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และเป็นนักเรียนหญิง 75 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 33 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 43 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 25 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 20 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 ระดับชั้นที่ศึกษา
- 1.1.3 นิสัยทางการเรียน
- 1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.5 บุคลิกภาพ
- 1.1.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว
- 1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่

- 1.3.1 การเรียนแบบอาจารย์
- 1.3.2 การเรียนแบบเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการใช้เวลาในการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวางแผนการใช้เวลาเรียน หมายถึง การที่นักเรียนกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบครอบ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนระดับช่วงชั้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการ

เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการเรียนของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

2.1.2 ระดับชั้นที่ศึกษา ได้แก่

2.1.1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.3 นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว และการจัดตารางการอ่านหนังสือ

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนที่แสดงถึงผลสำเร็จในการเรียนโดยพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยทุกวิชาที่นักเรียนสอบได้ เมื่อสิ้นสุดภาคเรียนต้นปีการศึกษา 2549

2.1.5 บุคลิกภาพ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักเรียนนั้นมีเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins' Activity Survery) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1.5.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ นักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝันใฝ่อุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.5.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี ได้แก่ นักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฝันใฝ่อุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

2.1.6 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความมุ่งมั่นในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จเหมาะสมกับความสามารถของตน มีความพยายาม มีความอดทน มีความรับผิดชอบในการเรียนและมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว หมายถึง งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติจากสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การช่วยเหลือพ่อแม่ หรือผู้ปกครองทำงานบ้าน การทำความสะอาดบ้าน และการช่วยทำภารกิจของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความรู้สึกถึงความคิดของผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และรวมถึงความต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย ได้แก่ การต้องการให้นักเรียนมีผลการเรียนในระดับสูง การต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐบาล การต้องการให้นักเรียนมีงานที่มั่นคงและรายได้ดี เมื่อสำเร็จการศึกษา

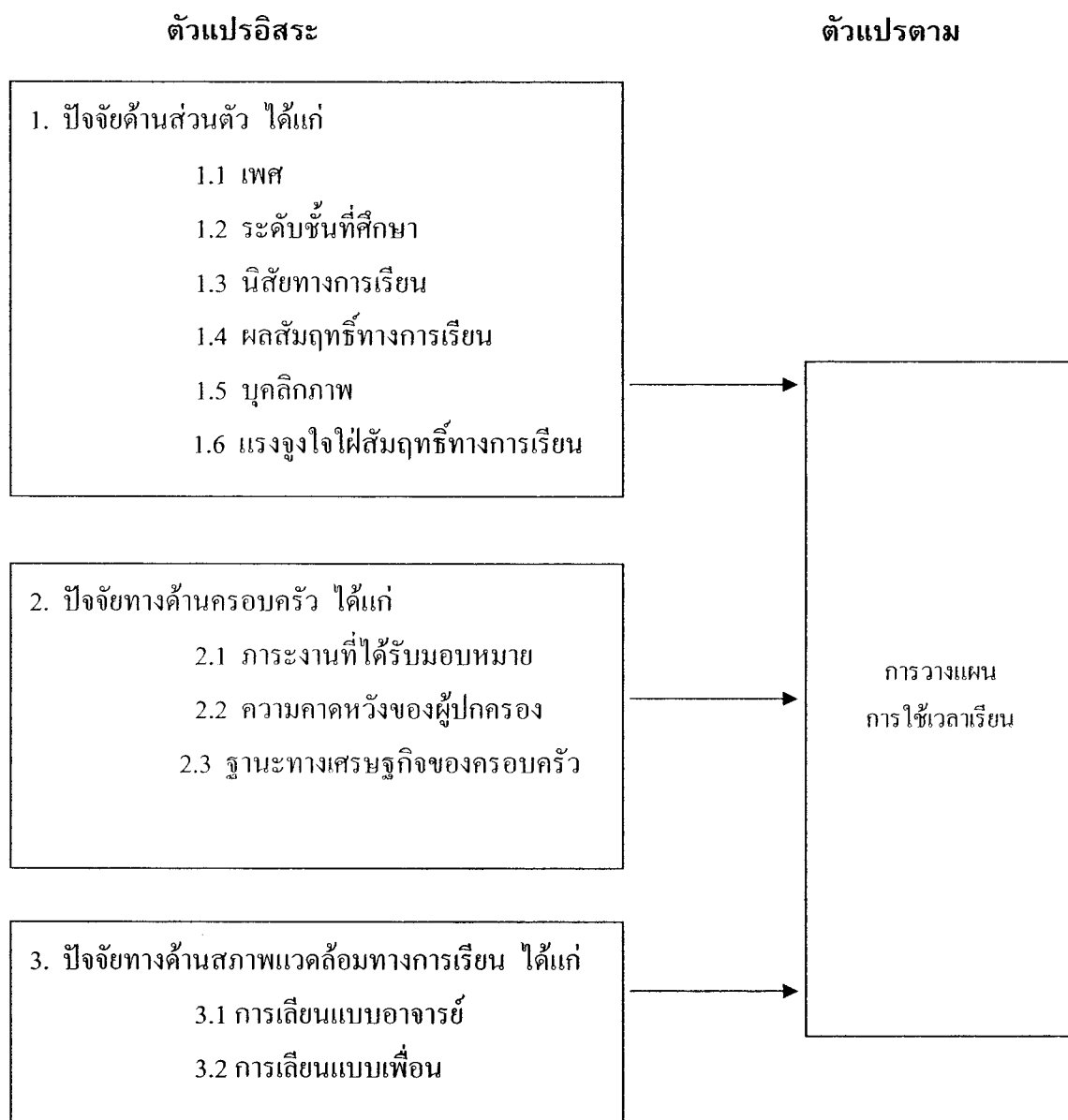
2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน ในกรณีที่นักเรียนไม่มีบิดามารดาให้หมายถึงรายได้ของผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือน

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ การเลียนแบบเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 การเลียนแบบอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนตามแบบอย่างของอาจารย์ในด้านการใช้เวลาในการเรียน ได้แก่ การตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน การศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม

2.3.2 การเลียนแบบเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนตามแบบอย่างเพื่อนในด้านการใช้เวลาในการเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียนในชั้น ทบทวนบทเรียน การค้นคว้านอกห้องเรียน การทำการบ้าน เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน ของนักเรียนช่วง
 ชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เกิดจากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว
 ได้แก่ เพศ อายุ นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 ทางการเรียน ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ความคาดหวังของ
 ผู้ปกครอง ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ การเรียนแบบอาจารย์ และการ
 เรียนแบบเพื่อน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

1.1.1 ความหมายของการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

ความหมายของการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำไว้โดยแยกความหมายของแต่ละคำดังนี้

การ หมายถึง กิจการ งานธุระสิ่งที่ทำ

วางแผน หมายถึง การกำหนดหรือแผนโครงการไว้เพื่อที่ดำเนินการต่อไป

เรียน หมายถึง การรับความรู้จากผู้สอนการฝึกอบรมให้ชำนาญการเรียนหนังสือ เรียนวิชาความรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากประสบการณ์

เวลา หมายถึง การใช้เวลาชั่วขณะความยาวนานที่มีอยู่โดยกำหนดเป็นวันหรือปี

จากความหมายที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ประมวลความหมายคำต่าง ๆ แล้วสามารถสรุปความหมาย การวางแผนการใช้เวลาในการเรียน หมายถึง การกำหนดแผนหรือโครงการการเรียนที่กำหนดไว้เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาที่จะดำเนินการต่อไป

1.1.2 ความหมายของการวางแผน

ความหมายของการวางแผนมีความหมายแตกต่างกันไปตามทัศนะของนักการศึกษาและนักวิชาการแต่ละบุคคล ดังนี้

เทอร์รี่ (Terry.1970:65) ได้กล่าวถึงการวางแผนว่าเป็นการศึกษา รายละเอียดข้อเท็จจริงต่าง ๆ แล้วกำหนดภาพของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มองการณ์ไปข้างหน้า อย่างมีระบบโดยอาศัยสมมุติฐานหรือคาดคะเนโดยอาศัยหลักเหตุผล แล้วกำหนดสิ่งที่ต้องการปฏิบัติว่า จะต้องทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

เดลล์ (Dale .1970:78) ได้กล่าวถึงการวางแผนว่า การวางแผนคือการ ที่องค์กรได้ตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ แล้วมีการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการซึ่งตัดสินใจแล้วว่ดีที่สุด

แอทชีสันและฮิลล์ (Atchison and Hill : 1978-486) กล่าวว่า การวางแผนคือการตัดสินใจล่วงหน้าถึงแผนงานและการกระทำที่จะทำให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายขององค์กรภายใต้โอกาสและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม โดยพยายามตอบคำถาม 3 ประการคือ ขณะนี้อยู่ที่ไหน จะไปที่ไหนในอนาคตและจะไปถึงที่นั้นได้อย่างไร

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 11-12) ได้ให้ความหมายของการวางแผนว่า การวางแผนเห็นภารกิจทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติจัดทำในอนาคต ภารกิจดังกล่าวจะประกอบด้วยกำหนัดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การกำหนดนโยบาย วิจารณ์งานและแผนงานตลอดจนการเตรียมการด้านการเงินและการประมาณการ การวางแผน คือ การมองอนาคต การเล็งเห็นจุดหมายที่ต้องการ การคาดปัญหาเหล่านั้นไว้ล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องตลอดจนการทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้น

คณะกรรมการผลิตและบริหารชุดวิชาการจัดระบบการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2531 : 211) ได้กล่าวว่าการวางแผนคือ กระบวนการทางการบริหารในการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร และทำอย่างไร ตลอดจนเลือกวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผลของกระบวนการนี้จะได้แผน (Plan) ออกมา (Johnson ; 1973) และแผนดังดังกล่าวนี้ก็จะเป็แม่บทในการดำเนินงานต่อไป ในการจัดระบบถือว่ากระบวนการวางแผนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการนำไปสู่ระบบการศึกษาทุก ๆ ระบบย่อย การวางแผนจะเป็นงานขั้นแรก ที่จะต้องแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด

วิโรจน์ สารรัตนะ (2532 : 2) กล่าวว่า การวางแผนคือความพยายามขององค์กรในการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย การคาดคะเนถึงเงื่อนไขและทรัพยากรต่าง ๆ การพิจารณาทางเลือกเพื่อใช้ทรัพยากร และการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

จากความหมายของการวางแผนต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการวางแผนเป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ล่วงหน้า แล้วกำหนดวิธีการกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ส่วนที่แตกต่างกันก็เฉพาะในรายละเอียดและการใช้คำเท่านั้น ดังนั้นจึง สรุปความหมายของการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมได้ว่า เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางการกระทำไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.1.3 ความสำคัญของการวางแผน

นาริรัตน์ รักวิจิตรกุล (2531 : 14) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งอย่างหนึ่งในกระบวนการบริหาร และการจัดการของหน่วยงาน รายละเอียดไว้ในแผนจะเป็นเค้าโครงของสิ่งที่คาดว่าจะต้องทำในอนาคตว่าใครทำ ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ภาวได้ความจำกัดของทรัพยากร และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมในอนาคต การวางแผนนั้นมิได้จบลงที่ตัวแผน แต่เป็นงานที่ครอบคลุมทั้งการจัดทำแผน (Planning) การนำแผนออกปฏิบัติหรือบริหารแผน (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แสดงถึงสัมฤทธิ์ผลของแผน และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานและจัดทำแผนในโอกาสต่อไป

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 11-12) ได้กล่าวว่า การวางแผนเป็นภารกิจทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติจัดทำในอนาคต ภารกิจดังกล่าวจะประกอบด้วยกำหนัดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย กำหนดนโยบาย วิธีการและแผนงาน ตลอดจนการเตรียมการด้านการเงินและการประมาณการ สรุปว่า การวางแผน คือ การมองอนาคต การเล็งเห็นจุดหมายที่ต้องการ การคาดเดาปัญหาเหล่านั้นไว้ล่วงหน้าได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ นั้นได้

วิโรจน์ สารรัตน์ (2532 : 2) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ ความพยายามขององค์กรในการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย การคาดคะเนถึงเงื่อนไขและทรัพยากรต่าง ๆ การพิจารณาทางเลือกเพื่อใช้ทรัพยากรและการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

คณะกรรมการการผลิตและบริหารชุดวิชาการจัดระบบการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2536 : 211) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการทางการบริหารในการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร และทำอย่างไร ตลอดจนเลือกวัตถุประสงค์ นโยบายและวิธีดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

แอทชีสัน และฮิลล์ (Atchison and Hill.1978 : 486) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ การตัดสินใจล่วงหน้าถึงแผนงานและการกระทำที่จะให้บรรลุตามจุดหมายขององค์การภายใต้โอกาสและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม โดยพยายามตอบคำถาม 3 ประการ คือ ขณะนี้อยู่ที่ไหน จะไปที่ไหนในอนาคตและจะไปถึงที่นั้นได้อย่างไร

เซอร์จิโอวานนี และคาร์เวอร์ (Sergiovanni and Carver.1980 : 284) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการตัดสินใจล่วงหน้าที่แตกต่างกันจากการตัดสินใจในการทำกิจกรรมอื่นตรงที่มีความเป็นระบบ มีความละเอียดและมีความต่อเนื่อง

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวางแผน หมายถึง การกำหนดวิธีการและเวลาในการทำงานไว้ล่วงหน้า เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และนำไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างเป็นระบบ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529: 13) ได้ศึกษา เรื่องการวางแผนการใช้เวลาพบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งเวลาเรียน การขาดทักษะในการดูหนังสือ ไม่มีสมาธิในการเรียน และขาดทักษะในการจดคำบรรยาย และกล่าวว่าการศึกษา อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเรียนที่เกิดจากนิสัยการเรียนด้านเทคนิคในการเรียนและทักษะในการเรียนนี้อาจก่อให้เกิดการสูญเสียโอกาสทางการศึกษาได้ เนื่องจากนักศึกษาลาออกจากกลางคันในขณะที่ศึกษา

มายาวี สมบุญ (2535 : 23) ได้ศึกษา เรื่องการใช้เวลาเรียนของนักเรียนตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้เวลาของนักเรียน ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนและลำดับการเกิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ตัวแปรอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพครอบครัวไม่มีผลทำให้การใช้เวลาของนักเรียนแตกต่างกัน

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537: 84) กล่าวว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้น แตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาดด้วยตนเอง ตลอดจนการวางแผนการใช้เวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว คำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสมจะมีปัญหาการปรับตัวในด้านการเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้ององค์ประกอบที่ศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านส่วนตัว

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2518 : 105-107) กล่าวว่า ปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพและความก้าวหน้าในด้านอาชีพของเพศหญิงและเพศชาย ว่า มีความแตกต่างในเชิงจิตวิทยาบางประการ คือ ชายมีความมักใหญ่ใฝ่สูง มุ่งความสำเร็จของชีวิตจากผลการทำงานมากกว่าเพศหญิง ไม่ชอบทำงานจำเจ ต้องการเป็นหัวหน้างานทำท่ายมากกว่าหญิง หญิงชอบทำงาน คล้อยตามวิสัยแห่งเพศ งานที่ต้องถนัดถนัดระมัดระวังใน

รายละเอียดงานซ้ำ ๆ กันรักษาแบบแผนไม่ต้องตัดสินใจมาก ไม่ชอบการรับผิดชอบสูง และทำงานเป็นหมู่คณะได้ดีกว่าชาย หญิงปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีกว่าชาย

2.1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางระดับชั้นที่ศึกษา

โจนส์ (Jones. 1970: 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึก รับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความ รับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปี ขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึงอายุ 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

โฟรตต์ และคนอื่นๆ (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533: 170 ; อ้างอิงจาก Freud & others. 1977) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ หรือไปพร้อมกับอายุ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือความเอาใจใส่บางประการแตกต่างกัน เช่น เด็กโตจะ มีความรับผิดชอบ มีความขยันหมั่นเพียร มีความเอาใจใส่ด้านการเรียนมากกว่าเด็กเล็ก ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่าจะระดับชั้นน่าจะส่งผลต่อการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม

✕ 2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องนิสัยทางการเรียน

2.1.2.1 ความหมายของนิสัยในการเรียน

คำว่า “นิสัย” คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysenck, Almond & Meli. 1972: 40)

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971: 105) กล่าวว่านิสัยทางการเรียนเป็น องค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2525: 19-20) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หรือทักษะในการเรียน หรือ เทคนิคในการเรียน มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่ง เทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่ง ได้แก่วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียน หมายถึง การนำ ความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ในการเรียน

วิชชุตา เตียวกุล (2529: 5) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนและเทคนิคในการเรียน มิได้เกิดจากสัจชาตญาณ หากเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนแก้ไขและพัฒนาจนสามารถนำไปใช้จริงได้

ทิพาดี เอมะวรรณะ (2529: 2-3) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตามก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองเห็นวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็จะเริ่มค้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะเวลานี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่นปรึกษากับครู หรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหาโดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกัน คือ

1) สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิดไม่ใช้หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5-6 วัน

2) ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องจำและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

3) ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเองเพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4) เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจในเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5) เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่นยำ

6) หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นการกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน อาจใช้วิธีการดังนี้

1) การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสม และเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานบรรลุเป้าหมาย

2) เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีการเหมาะสมกับตนเอง

3) เรียนจากตำราด้วยการ อ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

4) ฝึกการบันทึก เช่น เขียนตัวโต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือบันทึกใจความสำคัญ เป็นต้น

5) ฝึกเทคนิคการอ่านเร็ว เช่น การอ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรือการอ่านผ่านตา

อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์ (2531: 6) นิัยในการเรียน หมายถึง ทักษะในการเรียนการศึกษาที่ได้รับฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. การหลีกเลี่ยงผิดพลาด หมายถึง ความพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบในตนเอง มีการวางแผนในการเรียน จัดระบบการเรียนและการทำงาน

2. วิธีการทำงาน หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้การศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538: 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเองมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

วิโรจน์ บรรดาศักดิ์ (2543: 48) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมในการเรียนที่แต่ละบุคคลได้ประพฤติเป็นประจำ และนิสัยในการเรียนนี้สามารถสร้างขึ้นได้ หรือปรับปรุงให้เป็นไปในทางที่ดีได้

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยในการเรียน หมายถึงพฤติกรรมที่มุ่งมั่นในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจในการเรียน มีความพึงพอใจ เอาใจใส่ ขยัน อดทน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนเองอยู่เสมอ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนในการสร้างกิจกรรมเชิงสื่อสารเสริมบทเรียน เพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาสำหรับนักเรียน อาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ดและคนอื่นๆ (Good and others. 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 89) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ไว้ว่าเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือจากการสอนการวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลหลังจากได้รับการฝึกอบรม

อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม (2530 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Contesting Procedures) เช่นจากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนานหรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงยอมดีกว่าการแสดงควมล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปๆ ไป เพียงครั้งเดียว

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้วเกิดผลสำเร็จขึ้น ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ

2.1.3.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสติปัญญาเพียงอย่างเดียวมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (สฤตน์ อังกูรวิโรจน์. 2532 : 4-6) ดังต่อไปนี้

(1) ความรับผิดชอบ จะเกิดขึ้นด้วยการที่บุคคลสำนึกถึงภาระหน้าที่ว่าตนนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อสังคม ต่อครอบครัว ต่อภาระหน้าที่ที่ตนเป็นอยู่ เป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาในสังคมทั้งนี้เพราะว่า การที่บุคคลมีความรับผิดชอบย่อมจะช่วยให้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานต่างๆ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป้าหมายของการศึกษาต้องการให้นักเรียนมีการพัฒนาค่านิยมทางศีลธรรมและจิตใจ เพื่อให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

(2) ความวิตกกังวลเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความต้องการทางสติชาติญาณกับความต้องการทางสังคม ความวิตกกังวลมีหลายระดับถ้ามีเพียงเล็กน้อยจะช่วยให้มีแรงจูงใจที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นถ้ามีมากเกินไปก็จะขัดความสามารถในการเรียนรู้ เพราะความวิตกกังวลทำให้เกิด ความเหนื่อยล้าและขัดขวางต่อปฏิกิริยาของร่างกาย

(3) อึดทนโนทัศน์ พัฒนามาจากการที่บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มในสังคมที่ใกล้ชิดกับบุคคลนั้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะค่อยๆ พัฒนาต่อไปจนมีความคงตัวขึ้นเรื่อยๆ แต่

ความสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ เนื่องจากบุคคลที่มีประสบการณ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อัฒโนทัศน์จึงมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(4) สภาพของระบบโรงเรียน นักเรียนจะต้องอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในโรงเรียน มีการทำงานหรือกิจกรรมเป็นหมู่คณะ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งนักเรียนอยู่ในวัยรุ่น สถานภาพทางสังคมมิตินักเรียนจึงมีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(5) นิสัยหรือทัศนคติทางการเรียน มีอิทธิพลโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครู วิธีการสอนของครู โรงเรียนและกระบวนการเรียนการสอน ยอมรับวัตถุประสงค์และคุณค่าของการศึกษาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจอันที่จะมีความขยัน เอาใจใส่ มานะพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ แต่หากว่านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนแล้วย่อมเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายหมดกำลังใจเรียนซึ่งทำให้ผลการเรียนต่ำด้วย

(6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการความสำเร็จสูงขึ้นเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างส่งเสริมการเรียนให้ก้าวหน้าขึ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

(7) ความสนใจ เป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบพอ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลกระทำการกิจกรรมใดๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน นอกจากนั้นความสนใจยังแสดงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่นๆ ความสนใจของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปในชนิดและปริมาณและอาจจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของความพยายามของนักเรียนที่มีความสนใจกับการเรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย

(8) ปัจจัยที่เกี่ยวกับทางบ้าน มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อชีวิตของเด็กตั้งแต่เล็กจนโต เด็กจะเป็นคนที่สมบูรณ์เพียงใด มีบุคลิกภาพอย่างไรจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขเพียงไรมีอิทธิพลมาจากทางบ้านทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางบ้านในด้านที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

(9) กระบวนการเรียนการสอนเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายปัจจัย ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน โปรแกรมการเรียนการสอนตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ปัจจัยเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะตัวผู้เรียนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใดก็ตามจะดำเนินไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อครูอาจารย์ได้รู้จักและเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องบุคลิกภาพ

2.1.4.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักศึกษาค้นคว้าได้ให้ความหมายของคำว่า“บุคลิกภาพ” (Personality) ไว้แตกต่างกันดังนี้

ฮิลการ์ด และแอทกินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2530 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Hilliard and Atkinson. 1967.) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา

เชดคักกี้ โฆวาลิธี (2520 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็น แบบฉบับเฉพาะของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรม

บุตร ประดิษฐ์วินัย (2533 : 30) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะภาพของบุคคลที่ปรากฏแก่สายตาของผู้อื่น หรือภาพที่แสดงในชีวิตสังคม

แสงเดือน ไยโธสง (2538 : 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเด่นโดยส่วนรวม ของบุคคลแต่ละคนที่แสดงออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันจะทำให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ

ความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าบุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกมาทั้งความรู้สึกและด้านความนึกคิด ทักษะ ค่านิยม ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมภายนอกและภายในด้วยที่แสดงออกมา

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194-195) กล่าวว่าประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ทางสังคม และส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาผู้ปกครอง ที่แตกต่างกันมีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไว้วางใจใคร และมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ดาบอดสี ศีรษะล้านมือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะทางกายภาพเหล่านี้ เป็นอิทธิพลทางพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์ คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทักษะ และพฤติกรรมทางสังคมมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับการพัฒนาการทางกายและจิตใจอันเกิดจากอิทธิพลระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

อีริกสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530 : 42 ; อ้างอิงจาก Erickson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดยั้งแต่ในวัยเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคล แต่ละบุคคล

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531 : 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. ปัจจัยด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จาก พ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาท และเลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่เกิด

2. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้อง อยู่ผลให้เกิดเรียนรู้ และปรับตัวให้สมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของแต่ละคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าปัจจัยของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้การพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.4.2 บุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี

จากการศึกษาบุคลิกภาพ เอ และ แบบบี นั้น ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman. 1974 : 164) สรุปลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ไว้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพแบบเร่งร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างไต่อย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้ออกกับการทำงานล่าช้า และมีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าผู้อื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้อย่างง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลายไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฝืนอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน และไม่ชอบทำงานในเวลาอันรีบด่วน

2.1.4.3 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี แบบวัดที่ใช้ปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์, 2537 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Friedman and Roseman, 1974.) คือ

1.แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนมีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทนได้ สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางกายภาพ

2.มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FATS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่าการกดดันในการทำงาน

3.แบบสำรวจการทำการกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบทดสอบถามรายงานตนเอง ซึ่ง อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533 : 21) และชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535 : 8-9) ได้ปรับปรุงแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ เป็นแบบวัดที่คล้ายกับแบบวัดแรกแต่ได้ดัดแปลงให้เป็นแบบสอบถามแบบปรนัย ได้วิเคราะห์คุณภาพแล้วปรากฏว่าคนที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามนี้สูงจะเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ส่วนผู้ที่ได้คะแนนจากแบบสอบถามนี้ต่ำ จะเป็นบุคลิกภาพแบบบี แบบวัดนี้จะวัดความรู้สึกที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานการณ์ในการทำงาน และสถานการณ์การแข่งขัน

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่น ๆ (Strube and Others, 1987 ; 50 (2) ; 413-420) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไร และได้ศึกษา พบว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูงมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพที่กล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพเป็นการแสดงออกทั้งด้านการกระทำและความคิด ซึ่งเป็นผลมาจากพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับ

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.5.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกันดังนี้

บราวน์ (Brown. 1987: 114) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบด้วย อารมณ์ ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา และมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

พระเทพวาที (2533: 48-50) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบการแข่งขัน แบบที่ 2 คือ การใฝ่ความเป็นเลิศแท้ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศให้ได้ที่สุดเต็มที่แห่งงานนั้นๆ ประการที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะดีที่สุดเต็มที่แห่งความสามารถของตัวเรา ประการสุดท้าย คือ สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดนเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเกื้อกูลที่สุดเป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม

สุรางค์ โค้วตระกูล (2537: 123) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ว่า หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองวางไว้

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง

จากความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ข้างบนดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ตนเองปรารถนา และสนใจ ดังนั้นการเรียนของนักเรียนถ้ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนก็จะส่งเสริมนิสัยในการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพราะว่าการตั้งใจเรียนและการใช้เวลาว่างในการศึกษาล้วนสะท้อนมาจากแรงจูงใจของผู้เรียน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

2.1.5.2 ประเภทของแรงจูงใจ

พะยอม วงศ์สารศรี (2526: 119-121) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะกระทำ หรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเองที่รักการแสวงหา แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ความต้องการ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นภายนอกให้มองเห็นจุดมุ่งหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ เป้าหมาย การชมเชย การให้รางวัล เป็นต้น

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541: 168-171) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ดังนี้

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมจากภายนอก

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลจากภายนอก เช่น คำชม รางวัลสิ่งของ หรือเงิน ที่มาจากบุคคลและลักษณะของเหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมภายนอก

1. แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการ หรือความสนใจ ตลอดจนความรู้สึกริเริ่มคิดหรือเจตคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากรูเห็น ความสนใจ เป็นต้น

2. แรงจูงใจภายใน เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมายเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2.1.5.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ชัยนาถ นาคบุบผา (สมพร พรหมจรรย์. 2540: 12; อ้างอิงจาก ชัยนาถ นาคบุบผา. 2529) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำได้รับแรงจูงใจระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียน หรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

จากความสำคัญของแรงจูงใจที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้อย่างได้อย่างเต็มความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับ ผู้เรียนนั้นเต็มใจทำมากน้อยแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความพอใจ ความต้องการ สิ่งจูงใจนั้นเป็นแรงกระตุ้นให้เอาใจใส่ในการเรียนมากขึ้น

ที่มาของแรงจูงใจ (อารี พันธุ์ณี. 2542: 181-182) สามารถแบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระทางวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้ เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับของความต้องการทางร่างกายได้ จากการสังเกตพฤติกรรมการกระทำของคนเรา คือจากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำการตอบสนองต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะว่าจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วย

คนเราทางด้านจิตใจทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและการเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้น ส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้คือ ความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา ตัวอย่างของแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา (อาร์ พันธ์มณี. 2542: 181-182) ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ฝึกหัดการช่วยเหลือตนเองตามวัย ทำให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นลำดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการเอาใจใส่ดูแล และความรักจากผู้อื่นเป็นต้น

3.3 แรงจูงใจต่อการนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

จากที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน การทำกิจกรรมกับผู้อื่น เป็นต้น และมีอิทธิพลต่อนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนด้วย เพราะถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูง จะทำให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงตามไปด้วย และประสบผลสำเร็จในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2.1.5.4 ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2533: 312) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1.1 เป็นผู้ที่มีความบากบั่นพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ พยายามที่จะไปถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง

1.2 เป็นผู้ที่ทำงานเป็นแผน

1.3 เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.1 เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย

2.2 ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว และอาจตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความต้องการบรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ของบุคคล โดยมีความตั้งใจจริงในการดำเนินการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีความพยายาม มีความอดทน กล้าเสี่ยง ทำงานมีแบบแผน คาดการณ์ล่วงหน้า เป็นต้น

2.1.5.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human motivation)

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 35-47) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ตั้งทฤษฎีทั่วไป เกี่ยวกับแรงจูงใจไว้ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย สมมติฐานดังกล่าวมีสาระสำคัญดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ ความต้องการจะมีอยู่ตลอดเวลาและจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีสิ้นสุด

2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นแรงจูงใจสำหรับพฤติกรรมของบุคคลอีกต่อไป ความต้องการที่จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต้องเป็นความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

3. ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปสูง ในขณะที่ความต้องการลำดับขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงขึ้นในขั้นต่อไปจะตามมา แต่หากบุคคลนั้นรู้สึกว่าการตอบสนองในลำดับขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้วนั้น ถูกกระทบกระเทือนก็จะหันกลับมาคิดถึงความต้องการในลำดับขั้นนั้นอีก ดังภาพประกอบ 4 มาสโลว์ได้แบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์

แมคเคลแลนด์ (วิไลลักษณ์ ลังกา. 2546: 23-24 อ้างอิงจาก McClelland. 1965) แมคเคลแลนด์และคณะได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจ และได้ระบุแนวคิดพื้นฐานที่จำเป็นในการจูงใจในการปฏิบัติงานไว้ 3 ประการ คือ

1) ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) เป็นความต้องการได้รับความสำเร็จ มักจะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้รับความสำเร็จเท่าๆ กับที่กลัวอย่างมากต่อความล้มเหลว ชอบงานที่ท้าทาย ตั้งเป้าหมายให้ตัวเองสูง กล้าต่อการเสี่ยง แต่มักจะไม่ชอบเป็นนักการพนัน ชอบให้บอกผลการทำงานโดยตรงไปตรงมาและทันที เป็นคนที่ไม่ชอบอยู่นิ่งๆ ทำงานแบบไม่มีเวลาหยุดพัก และชอบที่จะดูแลและกำกับการทำงานด้วยตนเอง

2) ความต้องการความรักและความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความปรารถนาที่จะส่งเสริม และรักษาสัมพันธภาพอันอบอุ่น เพื่อเป็นมิตรกับคนอื่น มักพอใจที่จะได้รับความรักความอบอุ่นกับผู้อื่น และพยายามที่จะหลบเลี่ยงความเจ็บปวด หรือการถูกกลุ่มไม่ยอมรับตนเอง บุคคลเหล่านี้มักจะรักษาสัมพันธภาพอันดีกับคนอื่น ๆ และมีความเข้าใจดีกับคนอื่น ๆ พร้อมทั้งจะปลอบใจและช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความลำบาก และชอบที่จะคบหาสมาคมหรือพบปะกับคนอื่น ๆ คล้ายกับความต้องการทางสังคมของมาสโลว์

3) ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะทำให้อื่นมีความประพฤติ หรือมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ หรือต้องการที่จะมีอำนาจในการบังคับบัญชาและอิทธิพลเหนือคนอื่น บุคคลเหล่านี้จะพยายามไต่หาตำแหน่งต่าง ๆ เช่น เป็นหัวหน้าและบุคคลพวกนี้มักเป็นคนคุยเก่ง มีข้อโต้แย้งบ่อย ๆ มีบุคลิกภาพเข้มแข็ง เห็นคนเปิดเผย พูดตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริง เอาการเอางาน ชอบที่จะสอนคนอื่นและชอบพูดในที่ประชุม

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านครอบครัว

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว

จอห์น และ โฮเวิร์ด (ศิริรัตน์ สุภาพทรง 2548 : 40-41 ; อ้างอิงจาก John and Howard. 1975.) กล่าวว่า ตั้งแต่เกิดมามนุษย์ต้องการสภาพทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งระดับชั้นในครอบครัว เกี่ยวกับเกณฑ์ จากขนาดครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจ เกี่ยวกับรายได้และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลถึงระดับรายได้ด้วย

2.1.2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2525 : 70-71) นับตั้งแต่วัยแรกเริ่มของชีวิตจนเข้าสู่วัยเด็กเล็ก วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว บิดามารดาย่อมมีบทบาทและอิทธิพลไม่น้อยที่จะกำหนดแนวทางชีวิตกับบุตร ธิดา ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยปกติบิดามารดาทุกคนย่อมปรารถนาที่จะเห็นบุตร ธิดาของตนประสบความสำเร็จก้าวหน้าในชีวิตอนาคต แต่อย่างไรก็ตาม วิธีการของบิดามารดาแต่ละคู่ก็จะแตกต่างกัน บิดามารดาที่เป็นพรหมของบุตร ย่อมตระหนักว่า บุตรธิดาไม่ใช่เครื่องปั้นดินเผาที่จะปั้นได้ตามใจผู้ปั้นตลอดเวลา แต่บุตรธิดาเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพทัศนคติและความถนัดของตนเอง บิดามารดาจึงควรอยู่ในฐานะผู้ป้อนข้อมูลและแนวทางการดำเนินชีวิตแก่บุตรธิดา ไม่ใช่ผู้บังคับชีวิต การตัดสินใจ ยิ่งเมื่อบุตรธิดาเจริญเติบโตมากขึ้น จึงควรเป็นเรื่องที่บุตรธิดาจะต้องตัดสินใจโดยมีบิดามารดาเสมือนที่ปรึกษา ในบางครอบครัวบุตรธิดาไม่โชคดีดังเช่นที่กล่าว ตรงกันข้ามบิดามารดาบางรายปราศจากความเข้าใจในบุตรธิดา มักใช้วิธีการกำหนดและบีบบังคับให้บุตรธิดาเลือกวิถีชีวิตและวิชาชีพที่ตนมุ่งหวัง ทำให้เด็กเกิดความกดดัน อาจเกิดความคับข้องใจและความขัดแย้งภายในจิตใจอย่างรุนแรง ทำให้มีผลกระทบกระเทือนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเองรวมทั้งขาดกำลังใจในการที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตในอนาคต

นราทร ศรีประสิทธิ์ (2529 : 24) กล่าวว่า ความต้องการหรือความมุ่งหวังในชีวิตทั้งของตัววัยรุ่นเอง และที่บิดามารดามีต่อตัวเขา อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลทางจิตใจให้เกิดขึ้นกับตัวเองได้ และถ้าความต้องการหรือมุ่งหวังนั้นมีความขัดแย้งกัน จนอาจเป็นความขัดแย้งทางอารมณ์อย่างรุนแรงประกอบกับโดยสภาพธรรมชาติของความต้องการของบุคคลนั้น เมื่อเกิดสภาวะความต้องการขึ้นความวิตกกังวล ความกดดันก็จะมีอยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นๆ จำเป็นต้องหาทางเพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังนั้นๆ ในชีวิตของคน เพื่อที่จะกลับสู่สภาวะความสมดุลทั้งทางร่างกายและจิตใจและในปัจจุบันวัยรุ่นจำเป็นต้องมีการแข่งขันกันในด้านต่างๆ มากมายเกี่ยวกับอนาคตของตนเองทั้งด้านการศึกษา การเลือกที่จะประกอบอาชีพ การแข่งขันหางานทำและการก้าวเข้าสู่ฐานะของความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้การพึงพาตนเอง การตอบสนองต่อความมุ่งหวังในชีวิตจะต้องมากขึ้น ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงเป็นสถานการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในปัจจุบัน

2.1.2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจนิก. 2520: 19; อ้างอิงจาก Kay. 1975 ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว โดยเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจจะเป็นตัวเพิ่มลดความเร็วของพัฒนาการทางบุคลิกภาพทางจริยธรรมของบุคคลได้ และนักสังคมวิทยา พบว่า บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและปานกลางมีค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์แตกต่างกัน เช่น การเก็บของตกได้แล้วคืนให้เจ้าของนั้นเป็นความดี ควรสรรเสริญในสังคมของบุคคลฐานะปานกลางผลสูง แต่เป็นสิ่งโง่เขลาและไม่ควรทำอย่างยิ่งในสังคมคนระดับต่ำ

พันทิพา อุทัยสุข (2525: 201-202) ได้แบ่งสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กดังนี้

1. ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ความรู้สึกของพ่อแม่มีส่วนสำคัญมากต่อพฤติกรรมของเด็ก การมีฐานะยากจนแต่ถ้าพ่อแม่มีความขยันหมั่นเพียร พอใจในความเป็นอยู่มีความหวังจากความพยายามของตนเองก็จะเป็นสิ่งที่ดี ทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในพ่อแม่ของตนเองมีความมานะอดทน และสามารถจะยืนหยัดอยู่ได้โดยไม่อายใคร และในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่เห็นว่าการมีฐานะยากจนนี้เป็นการต่ำต้อย โทษโชคชะตา และท้อถอยแล้ว เด็กมักจะเป็นคนไม่จริงใจ รู้สึก อับอายเพื่อนฝูง และเมื่อโตขึ้นก็หวังให้ราชรถมาเกยแทนที่จะพยายามหางานทำด้วยปัญญาและความสุจริต

2. ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ครอบครัวที่พ่อแม่พอใช้ จะเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นไม่มีความรู้สึกกดดัน การใช้ชีวิตง่าย ๆ ทำให้เด็กไม่มีการฟุ้งเฟ้อ ถ้ามีการอบรมดี เด็กมักจะเป็นคนมีเหตุผล เข้าใจชีวิต มีความสุข และมักจะเป็นผู้ที่เข้ากับคนได้ทุกระดับ ในทางตรงกันข้าม ถ้าพ่อแม่รู้สึกว่าการมีฐานะปานกลางได้โน่นได้นี้ให้เหมือนผู้ร่ำรวยอยู่เสมอแล้ว ครอบครัวมักจะมี ความขัดแย้ง มีความรู้สึกไม่สบายใจกับทุกๆ ฝ่าย เด็กจะขาดความอบอุ่น และการที่

ครอบครัวมีความขัดแย้งมากการอบรมเลี้ยงดูมักจะถูกปล่อยไปด้วย เด็กจะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามไปด้วย

3. ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ร่ำรวยนี้มักจะได้รับ การตามใจมาก ไม่เห็นคุณค่าของเงิน ไม่มีความกดดัน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของ บุคคลในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูด้วย ถ้าพ่อแม่ให้ความอบอุ่นเต็มที่ ให้การอบรมดูแล ถูกต้อง ไม่ตามใจเด็กมากเกินไป เด็กมักจะได้เปรียบเทียบกับมาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจน้อยกว่า แต่ถ้าพ่อแม่ไม่เอาใจใส่ดูแลปล่อยยให้เด็กเอาแต่ใจก็จะเป็นผลเสียอย่างมาก ทำให้เด็กเป็นคนดูถูกคน เอาดาใจตัว อารมณ์แปรปรวน ไม่มีเหตุผลและอาจถึงกับเข้ากับใครไม่ได้เลย ครอบครัวที่ร่ำรวยมีแนวโน้มที่พ่อแม่มักจะละเลยที่จะอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักโลกแห่งความเป็นจริงและมักจะเอาใจเด็กในทางที่ผิดด้วย

สุชา และสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 167) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะ ร่ำรวย เด็กสามารถใช้จ่ายฟุ่มเฟือย พ่อแม่มีฐานะทางสังคมมากจนกระทั่งไม่มีเวลาดูแลลูกอบรม ลูกเท่าที่ควรจำทำให้เด็กกลายเป็นเด็กอันธพาลนอกบ้าน เพราะเด็กมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เงิน รถยนต์ และบางครั้งมีอาวุธปืนเป็นเครื่องมือ

โสภา ชูพิชัยกุล (2529: 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนที่ เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนั้น อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจ ถ้าฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อม หมายความว่ามีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับ ภาวะตึงเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

ประดินันท์ อุปรมย์ (2532 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยง ครอบครัวย จำต้องใช้เวลาทางครอบครัวไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างสูงเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมากและมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้อื่น มาเลี้ยงดูเด็กแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นชนตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยง มากกว่าจะคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จำนวน ไม่น้อยที่เลี้ยงดูลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่ง ที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มาจาก ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีลักษณะขาดความควบคุมตนเอง มีมีแนวโน้มที่เป็น นักเรียนเกเรมีปัญหาต่อสังคม ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปาน กลางจะมีความรู้ในการอบรมสั่งสอนบุตรมีการตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาและมีทักษะทาง สังคมได้ดีกว่า

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) ของแบนดูรา (Bandura, 1977 : 10-29) ซึ่งอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมดังนี้ พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนจะเลียนแบบตัวแบบ การเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่างๆของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ความน่าเชื่อถือของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ คำบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้ ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์พฤติกรรมกับผลที่เกิดขึ้น ความรู้ที่มนุษย์ก็เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวล ความกลัวขึ้นล่วงหน้า ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำพฤติกรรมหนึ่งเกิดผลตามที่ตนปรารถนา

สวนา พรพัฒน์กุล (2525 : 2-7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากบุคคลที่เด็กใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- 1.เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้นั้น เด็กจะเลียนแบบบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อแม่ ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้น ไปโรงเรียนใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้นความสำคัญของครูในการเป็นตัวอย่างจึงพ่วงกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูจึงควรเป็นตัวอย่างที่ดีแต่ต้องไม่แสวงแสดงบทบาทของตัวแบบให้แก่เด็ก

- 2.เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ จะต้องเป็นแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจเป็นเพื่อนและบุคคลอื่นๆที่แวดล้อมเขาอยู่

- 3.เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชาย เนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ว่าเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันความสนใจก็จะแตกต่างกันไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่ แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปะการแสดงต่างๆที่ตนได้พบในรายการโทรทัศน์ และพยายามเลียนแบบนั้นก็ได้

- 4.เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย ย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตามผู้กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้ ตัวแบบของเด็กมักได้แก่ บุคคลที่อายุมากกว่า

5.เลียนแบบจากตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ในภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การเลียนแบบเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการณ์ ตอบสนองและปฏิกิริยาต่างๆของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบ พฤติกรรมของตัวแบบหรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.2.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

ฮาร์เรล (อรจิรา บุญทอง.2545 : 15; อ้างอิงจาก Harrel.1985) พบว่า การปฏิบัติงานในวงการอุตสาหกรรมเพศหญิงมีความพอใจในการทำงานมากกว่าเพศชาย เพราะว่า เพศหญิงมีความทะเยอทะยานทางอาชีพน้อยกว่าเพศชาย

สินีนาฏ สุทจินดา (2543 : 101) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเพศหญิงและนักเรียนเพศชาย มีวินัยในตนเองโดยรวม วินัยในตนเองด้านการปฏิบัติในห้องเรียน การปฏิบัติตนนอกห้องเรียน และการปฏิบัติตนในสังคม แตกต่างกันอย่างมีวินัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05 โดยพบว่า นักเรียนเพศหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนเพศชายทุกด้าน

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่ศึกษา

2.2.1.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นัท (Nutt.1972 :650-A) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่นโดยการศึกษาวีเคราะห์จากบันทึกของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7-12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน จากโรงเรียนมัธยมเวลด์ เซนทรัล (Weld Central Junior Senior High School) รัฐโคโลราโด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาสังคม ปัญหาด้านสันตนาการ และผลการศึกษาเพิ่มเติม พบว่าเพศและระดับชั้นมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น เด็กเล็กจะมีพฤติกรรมการเล่นกฏของโรงเรียน ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีวินัยในตนเองมากกว่าเด็กโต ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ระดับชั้น น่าจะส่งผลต่อการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม

2.2.1.1.2 งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ เศรษฐชัย (2520: 47-48) ได้วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยพยาบาล สภาการศึกษาไทย พบว่า นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 2 และ 3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันและกันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในด้านความรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเองพบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 3 มีลักษณะ 2 ประการสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537: 103) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ใช้วิธีเผชิญปัญหาด้านการเรียน ทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆ เป็นแบบสุ่มปัญหา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าระดับชั้นเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือบุคลิกบางประการแตกต่างกัน เช่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่น ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ระดับชั้นน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม

2.2.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนิสัยทางการเรียน

2.2.1.3.1 วิจัยในต่างประเทศ

เพอร์ซิลวอล (มนูญ แป้นเจริญ 2522 : 10 ; อ้างอิง Percival. 1956) ได้เปรียบเทียบเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตและความสนใจของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมคลุซา มลรัฐโคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิงจำนวน 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมกอร์ดเวอร์คลีฟแลนด์ ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 411 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 218 คน ปัญหาที่ศึกษาได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ความปลอดภัย นิสัยทางการเรียน พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนคลุซาในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ คอยโว (Koivo, 1983 : -A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการเรียนรู้ในนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.1.3.2 งานวิจัยในประเทศ

ชเนดี สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68-76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจแบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่าแรงจูงใจบูรณาการ และแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัจฉรา สงศ์โสธรและคนอื่น ๆ (2529 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยในการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็น นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

เบญจมา สุธะพินทุ (2536 : 66) ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุของการสูญเสียโอกาสทางการศึกษาเกิดจากการที่นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนไม่ได้ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนเอง

พิไลวรรณ แสงขาว (2545 : 68-70) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✖ จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น กล่าวว่า นิสัยการเรียนของนักศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการวางแผนในการเรียนที่เหมาะสม นักศึกษาที่มีนิสัยไม่เหมาะสม เช่น ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ขาดทักษะในการศึกษาค้นคว้า ไม่มีสมาธิในการเรียนจะมีปัญหาในการเรียนทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง และไม่เข้าใจและสูญเสียโอกาสทางการเรียนในที่สุด

2.2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บูล (Bull. 1993: 54) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับเกรด 8 โดยใช้การเรียนแก้ปัญหา 4 ขั้นตอน โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นครูจำนวน 5 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 274 คน และกลุ่มควบคุม คือ ครูจำนวน 4 คน และนักเรียนเกรด 8 จำนวน 237 กลุ่ม ทดลองครูจะสอนโดยใช้ชุดการเรียน "Magic Math" โดยสังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน ส่วน

กลุ่มทดลองจะสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจากชุดการเรียน “Magic Math” มีความสามารถมากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ

ริโอแดน และนอยซ์ (Riordan; & Noyce. 2001: 368-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของกระแทกของหลักสูตรมาตรฐานหลักวิชาคณิตศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 ถึงเกรด 8 ศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับนักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนตามหลักสูตรเดิม กลุ่มที่ 2 เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลัก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรมาตรฐานหลักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรเดิม

ทอมสัน (Thomson. 2001: 58-A) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบกับหลักสูตรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนพีชคณิตปีที่ 2 ของนักศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียนเป็นตัวชี้วัด แล้วให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 เรียนตามหลักสูตรปกติ และนักเรียนอีกกลุ่มเรียนหลักสูตรพีชคณิตขั้นสูง แล้วทำการทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบและเลือกตอบแบบอิสระ ผลวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนตามหลักสูตรปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรพีชคณิตขั้นสูง

ฟิน และคนอื่นๆ (Finn, et al. 2003: 228-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครู กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรมาตรฐานหลัก โดยการศึกษาทั้งครู 40 คน นักเรียน 1,466 คน จาก 26 โรงเรียน ผลวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ การเตรียมการสอนตามหลักสูตร รองลงมา คือ พฤติกรรมการสอนของครูซึ่งมีผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.1.4.2 งานวิจัยในประเทศ

สมัญญา เสียงใส (2521: 46) ได้เปรียบเทียบความวิตกกังวลระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความวิตกกังวลด้านส่วนตัวและด้านการเรียนมากกว่าที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529: 96) ศึกษาปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยและโรงเรียนหอวัง ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ จะมีความวิตกกังวลมากกว่าในกลุ่มอื่น ซึ่งแสดงว่า เด็กนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มนี้ จะมีความวิตกกังวลกับผลการเรียนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อตนเองในการที่จะสอบได้หรือสอบตก รวมไปถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

2.2.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1.5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เคลลี และฮุสตัน (Kelly and Houston. 1985 : 643) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี จำแนกความแตกต่างทางด้านลักษณะชีวิตสังคมภูมิหลังและการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีปริมาณงานที่ทำมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงานความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์ และคนอื่น ๆ (Schawart and Others. 1986 : 235) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จเลย ในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จผลการศึกษาพบว่าคนที่มีความบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จเลย และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จผลการศึกษาพบว่าคนที่มีความบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหมายหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

สตรูป และโบลันด์ (อัจนรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงมาจาก Strube and Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุการกระทำและความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกันและการวินิจฉัยความยากของงาน และความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

สตรูป และคนอื่น ๆ (อัจนรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 อ้างอิงมาจาก Strube and Others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จมาสอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

ไคลด์วอร์และไวน์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรมเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

2.2.1.5.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533 : 126-127) ได้ศึกษาตัวแปรพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีการศึกษาศึกษาต่อ จำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรม การศึกษาต่อ จำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคลโดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535 : 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานหรือผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2,3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย กรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุดและนักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ศิริลักษณ์ ดันชัยสวัสดิ์ (2535 : 62-63) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความเครียดของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า พยาบาลส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีระดับความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง และพยาบาลที่มีบุคลิกภาพต่างกันมีความเครียดต่างกัน โดยพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเครียดสูงกว่าพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ และประสบการณ์การทำงานที่มีความสัมพันธ์กับความเครียด ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในการปฏิบัติงานด้านโครงสร้างและบรรยากาศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเครียด บุคลิกภาพและกลยุทธ์การเผชิญปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กับความเครียด

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหายกเว้นวิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่าง ๆ แบบอมชอม

จากงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคคลที่มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มากกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1.6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

รัชเชล (จำรูณ เทียมธรรม. 2546: 53 ; อ้างอิงจาก Russell. 1969) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 9 โดยใช้แบบทดสอบ CAT (Californai Achievement Test) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ภาษา การอ่าน และทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แรฟฟินิ (Raffini. 1970: 1605) ได้ศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และการจำในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฮาลาไดนา (Haladyna. 1983: 19-29) ทำการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่เกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเกรด 4 นักเรียนเกรด 7 และนักเรียนเกรด 9 รวม 2,000 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ คือคุณภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ บรรยากาศในห้องเรียน และการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์ ซึ่งตัวแปรบรรยากาศในห้องเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนเกรด 4 นักเรียนเกรด 7 และนักเรียนเกรด 9 มีค่าสัมพัทธ์ระหว่าง 0.229 – 0.415

2.2.1.6.2 งานวิจัยในประเทศ

สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ (จำรูณ เทียมธรรม 2546: 56; อ้างอิงจาก สุภาณี ปิยะอภิรักษ์. 2539) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.43195

สุนันทา ประไพตระกูล (2534: 78) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคัดสรร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 663 คน และครูที่ทำการสอนวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 28 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนคือ

คุณภาพการสอน ขนาดโรงเรียน ระดับการศึกษาของครู แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติและความสนใจต่อวิชาคณิตศาสตร์ และยังพบว่าคุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .4582

2.2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการะงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว

2.2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮอร์นาย (ประมวล คิตตินัน. 2520 : 44-45 ; อ้างอิงจาก Harney : 1956) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่เติบโตในครอบครัวที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบขี้นั่งจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ ก็จะปลูกฝังทัศนคติเดียวกัน ทำให้เด็กกลายเป็นคนที่ขาดความเคารพนับถือตนเอง ขาดระเบียบแบบแผนในการทำงาน เฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มีความรับผิดชอบ

2.2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

จารุวรรณ ศรีสว่าง (2542 : 71-72) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของครูระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ครูที่มีหน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับสุขภาพจิต

พรทิพย์ เกตุรานนท์ (จิราภรณ์ แพรต่วน. 2543 : 24 ; อ้างอิงจาก พรทิพย์ เกตุรานนท์. 2537.) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พยาบาลที่ไม่มีภาระทางครอบครัวจะมีความเครียดน้อยที่สุด พยาบาลที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวหนักจะมีความเครียดสูง

วันทนี อุบลแย้ม (2545 :109) ได้ศึกษาปัจจัยลักษณะพื้นฐานและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 290 คน พบว่า การมอบหมายงานให้บิดามารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนด้านการประพฤติตนที่เหมาะสม ด้านการศึกษาเล่าเรียน และด้านการดูแลสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยที่ได้กล่าวไปแล้ว เห็นได้ว่า การมอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติภายในครอบครัว เป็นการฝึกความรับผิดชอบแก่เด็ก ดังนั้น องค์ประกอบด้านครอบครัวในเรื่องภาระงานที่ได้รับมอบหมายภายในครอบครัวน่าจะส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : 15-33) ได้ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกปลูกความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ เพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูก มักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่สติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่ง ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียน

2.2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์ทเชอร์ และเมย์ (วพรรณ ศรีอุปบล. 2535: 30; อ้างอิงจาก Hartshoe & May.n.d.) ได้ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะโง่งน้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และคนที่มีอายุมากจะโง่งน้อยกว่าคนที่มีอายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้ค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริตไว้เหมือนกัน

เพียร์ลีน (Burton: citing Pearline. 1971: 183) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่วไปผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานที่ครอบครัวมีรายได้น้อยจะโง่งน้อยกว่าเด็กที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

ลอยส์ เอช เวอร์ทิงตัน และแกรนท์ (Lois H. Worthington & Claude Wogrant. 1971: 7-10) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Factors of Academic Success : A Multivariate Analysis" เพื่อการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเกรดการเรียน ครั้งปีแรกของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยยูทา กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 2260 คน เป็นหญิง 990 คน ชาย 1270 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง รายได้ของครอบครัวและอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งเขาได้แบ่งฐานะทาง

เศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองระดับกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในความปกครองสูงกว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ความเอาใจใส่ และการสนับสนุนในการเรียนรู้ของเด็ก ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงและปานกลางให้ การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะ เนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ มีรายได้ไม่พอเพียงในการสนับสนุนการ เรียนของเด็กในความปกครอง หรือเนื่องมาจากความต้องการใช้แรงงานของเด็กในการช่วย ประกอบอาชีพ

โรเบิร์ต เจ ไวท์ และ แอนดริว จี บีน (Robert J.Wright & Andrew G. Bean. 1974; 277-283) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Influences if Socioeconomic Status in predictability of College" เพื่อศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในการพยากรณ์ผล การเรียนในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 1631 คน ตัวแปรที่ ศึกษาได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดาและการศึกษาของมารดา โดยใช้ แบบสอบถามความถนัดทางการเรียนด้านภาษา และคณิตศาสตร์ และใช้เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา ปีที่1ในมหาวิทยาลัยด้วย นำผลมาวิเคราะห์โดยการหาค่ามัธยเทศเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง สามารถประสบผลสำเร็จในการ เรียนในวิทยาลัยได้ดีกว่านักศึกษาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า

2.2.3.2 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522: 86) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสถานภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ คนชั้นสูง ชั้นกลาง และชั้นต่ำ ในกรุงเทพมหานครว่า มีวิธีการรักษาสภาพเดิมของตนไว้อย่างไร โดยศึกษาเฉพาะอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของ ลูก คือ ศึกษาว่าพ่อแม่ของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่างกันจะมีผลต่อความสำเร็จต่อ การศึกษาของลูกหรือไม่ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก 3 โรงเรียนใน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีออกแบบสอบถามจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลจากการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ นั้น จะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของลูก

วีรวรรณ อามระดิษ (2522: 26) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความ คิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพฯ ใน เรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย การประหยัด การออมทรัพย์

และการเคารพผู้อาวุโส ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จินตนา อินทรไทย (2525: 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527: 54-56) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประจำบาล ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งและส่งผลอย่างมากต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน เป็นข้อบ่งชี้ประการหนึ่งที่ทำให้ลักษณะบางประการของบุคคลมีความแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านจริยธรรม ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบ

2.2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีเกล ริชแมน และโคเกล (Egel, Richman ; & koegel.1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์ให้เลียนแบบ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังอยู่ชั้นเรียนที่ต้องให้การซ่อมเสริมเป็นพิเศษทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า ออทิสติก โดยใช้วิธีทดลองคือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุไล่เลี่ยกัน และเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.1 ประวัติโรงเรียนบ้านสำราญ

โรงเรียนบ้านสำราญ ตั้งอยู่ระหว่างบ้านห้อมและบ้านสำราญ ตำบลอาสามารถ อำเภอมะนัง จังหวัดนครพนม มีเนื้อที่ 5 ไร่ 97 ตารางวา โรงเรียนได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2476 โดยงบประมาณประถมศึกษา(ศึกษาพลี) ในระยะแรกอาศัยศาลาการเปรียญ วัดจอมพาราวาส บ้านสำราญเหนือเป็นสถานที่เรียน ในสมัยของนายอำเภอขุนหลวงวรเดช ทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่1-4 และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

นายมิตร	สิงหะวาระ	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2476-2477
นายจิต	จันดาประดิษฐ์	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2477-2478
นายอุดร	บุปผาเวส	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2478-2482
นายจำรัส	รัตนโกเศศ	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2482-2484

ในสมัยของนายจำรัส รัตนโกเศศ นี้ได้เชิญชวนผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 1, 2 และ3 พร้อมด้วยราษฎรได้ช่วยกันจัดหางบประมาณ เพื่อซื้อที่ดินสำหรับสร้างโรงเรียนจาก นายเบ้งจันทร์โคตร ในราคา 4 บาท โดยมีอาณาเขตตั้งอยู่ระหว่างบ้านห้อมและบ้านสำราญ และในสมัยนั้นก็ได้ทำการปลูกสร้าง อาคารเรียน แบบ ป.1 จ ชั้น เพื่อใช้เป็นที่ให้นักเรียนได้ศึกษาเล่าเรียน และได้งบประมาณก่อสร้างประมาณ 3,000 บาท ใช้ชื่อโรงเรียนว่า โรงเรียนประชาบาล และมีผู้บริหารดังนี้

นายแปลก คูหาทร	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2485-2486
นายสุบิน บุญอาจ	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2486-2489
นายบอ จันทะสิน	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2489-2492
นายอุทัย โยธาศรี	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2492-2498
นายพจนารถ ศรีพิมพ์	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2498-2500
นายกฎ ช้ายกลาง	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2500-2510
นายอุบล ถาวร	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2510-2511
นายบุญช่วย สุวรรณ	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2511-2515
นายวัลลภ ผ่องสุวรรณ	ดำรงตำแหน่งครูใหญ่	พ.ศ. 2515-2520
นายอเนก นิลสาขา	ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่	พ.ศ. 2520-2528
นายสง่า จิตวัฒนกุล	ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่	พ.ศ. 2528-2533
นายอุทิศ ศรีสว่าง	ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่	พ.ศ. 2533-2538

นายอุทิศ ศรีสว่าง

ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน พ.ศ. 2538-2543

นายสยาม ตรงดี

ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน พ.ศ. 2543-ปัจจุบัน

3.2 ปรัชญาของโรงเรียนบ้านสำราญ

นตถิ ปัญญาสมา อาภา

แสงสว่างเสมอด้วยปัญญาไม่มี

3.3 คติพจน์

เรียนดี มีวินัย ใฝ่คุณธรรม

3.4 สีประจำโรงเรียน

ม่วง - ขาว

3.5 เครื่องหมายประจำโรงเรียน

รัศมี

หมายถึง ความมีชื่อเสียงแผ่ขยายสู่สังคม

พระธาตุพนม

หมายถึง สัญลักษณ์ของจังหวัดนครพนม

ดอกบัวบาน 2 ดอก

หมายถึง ความเจริญงอกงามทางปัญญาของครูและศิษย์

หนังสือ

หมายถึง หลักสูตรแบบเรียนที่โรงเรียนยึดเป็นหัวใจหลัก

เด็กนักเรียน 3 คน

หมายถึง โรงเรียนเปิดสอน 3 ระดับ คือ ก่อน

ประถมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และเป็นนักเรียนหญิง 75 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 33 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 43 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 25 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 20 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยส่วนตัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น () ประถมศึกษาปีที่ 1
() ประถมศึกษาปีที่ 2
() ประถมศึกษาปีที่ 3
4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา
5. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน และนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของ อติเทพ ศรีสุอารักษ์ (2534)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ ข้อ 2.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	การเข้าเรียนตรงตามเวลา ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา					
00	การแบ่งเวลาในการเรียน ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำการบ้าน					
000	ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน ข้าพเจ้าเข้าเรียนสม่ำเสมอ					
0000	การทบทวนการบ้าน ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังจากเลิก เรียน สม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 - 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 - 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของสุรศักดิ์ อัครอารีสุข. (2544 : 131-132) และพัสนี สุขสาโรจน์. (2545 : 91)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ ข้อ 2.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียน					
00	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบคิดวางแผนก่อนลงมือทำสิ่งต่าง ๆ					

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวความคิดของอัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2523:57-58) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ผู้ที่ได้คะแนน	11-27	มีบุคลิกภาพแบบ เอ
ผู้ที่ได้คะแนน	28-55	มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ เนตรชนก พุ่มพวง (2546:96)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าทำงานตามแผนการที่วางไว้ ทุกครั้ง					
00	แม้ว่างานที่ข้าพเจ้าทำจะยากเพียงใด ข้าพเจ้าก็จะพยายามทำงานนั้นเต็ม ความสามารถ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ วันทนี อุบลรัมย์ (2545:149)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และข้อ 4.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อผู้ปกครองสั่งให้ช่วยทำงาน ข้าพเจ้าไม่เคยขัดคำสั่ง					
00	ข้าพเจ้าไม่เคยสนใจเรื่องต่างๆของ สมาชิกในครอบครัว					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากที่บ้านมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากที่บ้านปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากที่บ้านน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ วราภรณ์ มุละชีวะ (2547)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และข้อ 5.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสอบได้คะแนนดี ๆ					
00	ผู้ปกครองคาดหวังในผลการเรียนของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบอาจารย์ และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ อรรถพล โคตรสินธุ์ (2544)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และข้อ 6.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงต่อเวลาเหมือน อาจารย์ที่สอน					
00	ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมตาม แบบอาจารย์					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบอาจารย์มาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบอาจารย์ปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบอาจารย์น้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเลียนแบบเพื่อน และนิยามศัพท์ เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ อรรถพล โคตรสินธุ์ (2544)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อให้สอดคล้องกับนิยาม ศัพท์ เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และข้อ 7.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียน อ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อเพื่อนอ่านหนังสือข้าพเจ้าก็จะทำ ตาม					
00	เมื่อเพื่อนเล่นกันในเวลาเรียนข้าพเจ้าก็ จะเล่นด้วย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 5 คะแนน
จริง	ให้ 4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้ 1 คะแนน
จริง	ให้ 2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้ 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้ 4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการเลียนแบบเพื่อนน้อย

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมและนิยามศัพท์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะตามแนวความคิดที่ได้จากข้อ 8.1 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนั้นเป็นประจำ
จริง	หมายถึง	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนั้นบ่อย
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนั้นน้อยครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนั้นนานๆครั้ง
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมนั้นน้อยครั้งที่สุด

ลำดับ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีการบริหารเวลาของตนเองอย่างรอบคอบ					
00	เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์แล้วทำให้เสร็จ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
บ่อย	ให้	4	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
บ่อยจริง	ให้	2	คะแนน
น้อยครั้ง	ให้	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประมาณค่าความหมายตามแนวความคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน

เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน

เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียน

เหมาะสมน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยจะนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ผศ.พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผศ.พรหมธิตา แสนคำเครือ และ อ.วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วจะนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนคำเตยอุปถัมภ์ จังหวัดนครพนม จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัยได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.175 – 8.117

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีจำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.794 – 6.938

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีจำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.348 – 7.106

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว มีจำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.271 – 9.633

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.039 – 13.572

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.521 – 7.668

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีจำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.133 – 4.693

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียน มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.974 – 7.203

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7900

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7404

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7355

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6926

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8782

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7051

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7688

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8208

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 1-17 ธันวาคม 2550 จำนวน 120 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นิสิตตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในที่เรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย
 - 1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
 - 3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในที่เรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1
X_4	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2
X_5	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3
X_6	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_7	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_8	แทน	นิสัยทางการเรียน

X_9	แทน	บุคลิกภาพ
X_{10}	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_{11}	แทน	ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว
X_{12}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{13}	แทน	การเลียนแบบอาจารย์
X_{14}	แทน	การเลียนแบบเพื่อน
Y	แทน	การวางแผนการใช้เวลาเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ และระดับชั้น

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียน นิสยทางการเรียน บุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ การเลียนแบบเพื่อน และการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 เสนอผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ และระดับชั้น ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ปัจจัย	ระดับปัจจัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	45	42.5
	หญิง	75	57.5
	รวม	120	100.0
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	45	31.7
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	43	50.8
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	45	17.5
	รวม	120	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.5

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.7 และเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียน นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ และการเลียนแบบเพื่อน และการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.87	.56	ปานกลาง
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	2,914.21	1,802.45	ปานกลาง
นิสัยทางการเรียน	3.09	.50	พอใช้
บุคลิกภาพ	3.28	.51	แบบเอ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.44	.45	ปานกลาง
ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว	3.44	.52	ปานกลาง
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.78	.65	มาก
การเลียนแบบอาจารย์	3.27	.56	ปานกลาง
การเลียนแบบเพื่อน	2.91	.42	ปานกลาง
การวางแผนการใช้เวลาเรียน	3.01	.55	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง นิสัยทางการเรียน อยู่ในระดับพอใช้ บุคลิกภาพแบบเอ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก การเลียนแบบอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง การเลียนแบบเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง และการวางแผนการใช้เวลาเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการวาง
แผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	Y
X ₁	1.000	-1.000**	-.042	.104	-.085	-.391**	.089	-.282**	-.338**	-.305**	-.363**	-.454**	-.132	.144	-.096
X ₂		1.000	.042	-.104	.085	.391**	-.089	.282**	.338**	.305**	.363**	.454**	.132	-.144	.096
X ₃			1.000	-.692**	-.314**	.138	-.230*	.041	-.007	.025	.001	.006	.029	-.034	.188*
X ₄				1.000	-.468**	-.120	.355**	-.134	-.090	-.071	-.153	-.002	.024	-.093	-.183*
X ₅					1.000	-.010	-.186*	.127	.126	.063	.200*	-.005	-.067	.164	.010
X ₆						1.000	.059	.196*	.229*	.276**	.112	.152	.111	-.010	-.018
X ₇							1.000	-.084	-.024	-.171	-.153	-.085	-.084	.014	-.035
X ₈								1.000	.653**	.495**	.386**	.304**	.440**	-.042	.367**
X ₉									1.000	.555**	.331**	.434**	.474**	-.082	.322**
X ₁₀										1.000	.554**	.627**	.509**	-.217*	.393**
X ₁₁											1.000	.497**	.418**	-.128	.429**
X ₁₂												1.000	.449**	-.201*	.342**
X ₁₃													1.000	-.088	.646**
X ₁₄														1.000	-.073
Y															1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (x_1) เพศ : หญิง (x_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{14})

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	16.984	5.661	35.194**
Residual	116	18.659	.161	
Total	119	35.643		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่ามี 3 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₃	.566	.079	.584	.646	.417	84.526**
X ₁₃ , X ₁₁	.167	.072	.158	.690	.476	35.194**
a = .686						
R = .690						
R ² = .476						
SE _{est} = .401						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียนแบบอาจารย์ (x₁₃) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x₁₁) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .566 X_{13} + .167 X_{11}$$

สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .584 X_{13} + .158 X_{11}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 120 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และเป็นนักเรียนหญิง 75 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน นักเรียนหญิง 33 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 43 คน เป็นนักเรียนชาย 18 คน นักเรียนหญิง 25 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 45 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 20 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับช่วงชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 2.175 – 8.117 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7900

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 2.794 – 6.938 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7404

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 2.348 – 7.106 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7355

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 3.271 – 9.633 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6926

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 3.039 – 13.572 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8782

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 4.521 – 7.668 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7051

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 2.133 – 4.693 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7688

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t-test อยู่ระหว่าง 3.974 – 7.203 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8208

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 1-17 ธันวาคม 2550 จำนวน 120 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นิสิตตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในที่เรียนที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{12}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_3)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (x_1) เพศ : หญิง (x_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) และการเลียนแบบเพื่อน (X_{14})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 47.6

5. สมการพยากรณ์วางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนมมีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์วางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .686 + .566 X_{13} + .167 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์การวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .584 X_{13} + .158 X_{11}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (x_8) บุคลิกภาพ (x_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (x_{10}) ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว (x_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (x_{12}) และการเลียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 (x_1) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จึงมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะ นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การวางแผนการเรียน การทบทวนบทเรียนหลังจากที่เรียนไปแล้ว และการจัดตารางการอ่านหนังสือ การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.2 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ นักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบผจญภัยอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความมุ่งมั่นในการเรียนโดยการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จเหมาะสมกับความสามารถของตน มีความมานะพยายาม มีความอดทน มีความรับผิดชอบในการเรียนและมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของตน การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.4 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว หมายถึง งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติจากสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การช่วยเหลือพ่อแม่ หรือผู้ปกครองทำงานบ้าน การทำความสะอาดบ้าน และการช่วยทำภารกิจของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความรู้สึกถึงความคิดของผู้ปกครอง ต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และรวมถึงความต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมาย ได้แก่ การต้องการให้นักเรียนมีผลการเรียนในระดับสูง การต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐบาล การต้องการให้นักเรียนมีงานที่มั่นคงและรายได้ดี เมื่อสำเร็จการศึกษา การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.6 การเลียนแบบอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นิสิตที่มีการเลียนแบบอาจารย์มาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะการเลียนแบบอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตามของนักเรียน ตามแบบอย่างของอาจารย์ในด้านการใช้เวลาในการเรียน ได้แก่ การตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน การศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น การเลียนแบบอาจารย์ จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

1.7 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านลำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 (x_4) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมน้อย

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (x_1) เพศ : หญิง (x_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 (x_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_7) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 เพศ : ชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนชายบางคน มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก นักเรียนชายบางคน มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมน้อย

ดังนั้น เพศ : ชาย ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.2 เพศ : หญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนหญิงบางคน มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน มาก นักเรียนหญิงบางคน มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนน้อย

ดังนั้น เพศ : หญิง ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.3 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมมาก

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 บางคนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมน้อย

ดังนั้น ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมมาก

นักเรียนบางคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสม น้อย

ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.5 ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนบางคนมีค่าใช้จ่ายที่ ผู้ปกครองให้มาโรงเรียนมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมมาก

นักเรียนบางคนมีค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียนมาก มีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมน้อย

ดังนั้น ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการ ใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

3.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมาก

นักเรียนบางคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมน้อย

ดังนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการวางแผนการใช้เวลา เรียน เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียนแบบอาจารย์ (x_{13}) และภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ในครอบครัว (x_{11}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 การเรียนแบบอาจารย์ ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นิสิตมีการ

เลียนแบบอาจารย์มากเป็นลำดับแรกๆ ทำให้มีการวางแผนการใช้เวลาเรียนเหมาะสมมากทั้งนี้เพราะการเลียนแบบอาจารย์ หมายถึง การปฏิบัติตามของนักเรียน ตามแบบอย่างของอาจารย์ในด้านการใช้เวลาในการเรียน ได้แก่ การตรงต่อเวลาในการเข้าห้องเรียน การศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนเหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น การเลียนแบบอาจารย์ จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

4.2 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สอง ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายที่แสดงว่า การที่นักเรียนมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายในมาก ทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาเรียน เหมาะสมมาก ทั้งนี้เพราะ ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว หมายถึง งานที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติจากสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การช่วยเหลือพ่อแม่ หรือผู้ปกครองทำงานบ้าน การทำความสะอาดบ้าน และการช่วยทำภารกิจของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมมากเพราะนักเรียนสามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้เวลาในการเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่ การมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มีการใช้เวลาอย่างรอบคอบ

ดังนั้น ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบเป็นแนวทางให้ทำให้ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์แนะแนว ผู้ปกครองของนักเรียน ได้มีข้อมูลสำหรับเตรียมความพร้อมในการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน ซึ่งส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2

ปัจจัยโดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบอาจารย์ และภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1.1 การเลียนแบบอาจารย์ ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เป็นลำดับแรก ดังนั้น นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นที่ก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่มีการเลียนแบบบุคคลที่ตนเองนับถือ และใกล้ชิดกับนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอน อาจารย์จึงควรให้คำแนะนำ และเป็นพี่ปรึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

1.2 ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม เป็นลำดับสอง ดังนั้น สถานศึกษาและตัวนักเรียนเองจึงมีบทบาทในการสร้างภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัวที่ดีให้กับนักเรียน โดยการเอาใจใส่ตนเองให้มากขึ้น และทางด้านอาจารย์ในโรงเรียนในแต่ละอำเภอ ควรมีความเอาใจใส่ให้กำลังใจกับนักเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและกิจกรรมมากขึ้น นักเรียนจะได้รู้สึกว่าคุณเองสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม เช่น โปรแกรมแผนการเรียน การเรียนโดยการใช้สื่อและเทคโนโลยี และใช้เวลาว่าง เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียน ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาช่วงชั้นที่ 4 และนักเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

2.3 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนทั้ง 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยการเลียนแบบอาจารย์ และปัจจัยภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ไปพัฒนาจากงานวิจัยเชิงสำรวจนี้ให้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ การฝึกอบรม บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ การศึกษากรณีตัวอย่าง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร จูสนิท. (2549). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการใช้เวลาในการเรียนที่เหมาะสมของนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). **จิตวิทยาเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : ทวีการพิมพ์.
- จรรยา เกษศรีสังข์. (2537). **วิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จัญญ ไพลดำ. (2544). **การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ ศรีสว่าง. (2542). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของครูระดับมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลอง ภิมย์รัตน์. (2531). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ประจักษ์การพิมพ์.
- ชมพูนุช พงษ์ศิริ. (2535). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในหอผู้ป่วยการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาสภากาชาดไทย**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชเนติ สวัสดิ์ฤกษ์. (2527). **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ วารี. (2545). **การศึกษาวางแผนชีวิตด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพมหานคร**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพูนุช พงษ์ศิริ. (2535). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย**. ปรินิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฉวสินธุ์. (2520). **การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ :

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2529). **รายงานการวิจัยเรื่องการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. (2520). **จริยธรรมของเยาวชน** รายงานการวิจัยฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี**. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
- เทียนทิพย์ บรรจงทัศน์. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนใช้เงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุภาพยนตร์ กรุงเทพ**. ปรินุณยานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธัญญารัตน์ วงษ์สมัย. (2542). **การใช้เวลาว่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี**. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นราทร ศรีประสิทธิ์. (2529). **ปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นารีรัตน์ รักวิจิตรกุล. (2531). **การวางแผนและการประเมินโครงการศึกษาผู้ใหญ่**. ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- นิภา วิจิตรศิริ. (2525). **ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองคาย (สภากิจพิทยา) จังหวัดสระบุรี**. ปรินุณยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุตร ประดิษฐ์วัน. (2533). **ชุมชนในบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ : ข้าวฝาง.
- เบญจภา สุธะพินทุ. (2536). **สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ..** วิทยานิพนธ์. คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2537). **วิทยาการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : วิคตอรี่เพาเวอร์พอยท์.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2542). **การพัฒนาความรับผิดชอบของเด็ก การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก**. กรุงเทพฯ: วิคเตอร์การพิมพ์.

- ผ่องพันธุ์ เกิดพิทักษ์. (2530). **สุขภาพจิตเบื้องต้น** *Introduction to Mental Health*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พระเทพเวที. (2532). **การศึกษาที่สาละนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป.
- พันทิพา อุทัยสุข.(2525). **เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา.หน่วยที่1-10** สุขุทัยธรรมิราช, กรุงเทพฯ : บริษัท รุ่งศิษย์การพิมพ์.
- เพ็ญแข ประจันปัญญานิก. (2527). **ลักษณะมุ่งอนาคต**. เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรมหน่วยที่ 9-15 นนทบุรี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรรณี ประเสริฐจวงษ์. **การพัฒนาชุมชน : หลักการวิธีปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515.
- พรรณวดี สนธิทรัพย์. (2542). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ** *โรงพยาบาลกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มณูญ เป้นเจริญ. (2522). **การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม และปัญหาการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 จังหวัดสงขลา**. ปริญญาโท. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มายาวี สมบุญ . (2535) . **การศึกษาการใช้เวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดนนทบุรี** . ปริญญาโท. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2532). **การวางแผนในโรงเรียนมัธยมศึกษา** : กศ.ด. พัฒนศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ อักษรบัณฑิต.
- วีรพล สุวรรณันต์. **การเขียนแผนโครงการในรูป Logical Framework**. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์, ม.ป.ป.
- ศรีประชัย เปี่ยมสมบุญ. (2525,มกราคม). "ครอบครัวสลาย ปัจจัยภายนอกและภายใน", *วารสารสังคมวิทยา มนุษย์วิทยา*. 2 : 2-4.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2518). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ**.กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

- สวนา พรพัฒน์กุล. (2525). **อิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อการพัฒนาการทางด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กไทย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สินีนาง สุทธจินดา. (2543). **การศึกษาวินัยในตนเองของนักศึกษาสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร**. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาดา จันทรเอม. (2532). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตร. โรงพิมพ์อักษรบริการ.
- สุชาดา จันทรเอม. (2544). **จิตวิทยาเด็กเกร. พิมพ์ครั้งที่ 5**. กรุงเทพฯ : เกษมสัมพันธ์การพิมพ์.
- สุชาติพิทย์ โคบาล. (2546). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของคนงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดปทุมธานี**. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (สุศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2537). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงเดือน ไยธสง. (2538). **ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพตามทฤษฎีของไฮแซงค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิชัยกุล. (2529). **ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.
- เสถียร เหลืองอร่าม. **การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน**. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2517.
- เสถียร เหลืองอร่าม. (2527). **มนุษย์สัมพันธ์คือหัวใจของนักบริหาร**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อารีย์ เศรษฐชัย. (2520). **ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษายาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2531). **การวางแผนการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). **ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา**. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- Allport, Gordon W. (1997). ***Pattern and Growth in Personality***. New York : Holt, Rinehart.
- Atchison, T.J. and W.W. Hill. ***Management Today : Managing Work in Organization***. New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1978, P, 486.
- Egel, Richman & Koegle. (1981). ***How to teach autistic and other severely handicapped children***. Lawrence, Kan : H & H Enterpriser.
- Friendman, M & R.H. Roseman. (1977). ***Behavior Patten and Coronary Angiographic Finding***, *Journal of the American Medical Association*.
- Good,V.C.and other. (1973).***Ed Dictionary of Education***. New York : Mc Graw-Hill Book Company
- Jakobovits, Loen A. (1971). ***Foreign Language Learning*** : A Psycholinguistic Analysis of The Issues. Rowley, Massachusettes : New bury House Publishers.
- Kenlly, Karen E. and Kent B. Houton. (1985). ***"Type A Behavior in Employed Women : Relation To Work, Marital, and Louisure Variable, Social Support, Stress, Tention And Healt,"*** *Journal of Personality and Social Psychology*. 23 (2) : 204 - 209.
- Mcdowell,Linda Lee Goette.(1996 ,May). ***"Leisure Recreational PreFerences and Practices Among Adolescents with and Without Mental Retardation"*** *Dissertation Abstracts International*. Dai-A,56(11): 4353.
- John and Howard. (1975).***Personality Development in children Texas***: University of Teas.
- Schwartz, David D. and others. (1986). ***"Influence of Personal and Universal on the Subsequent Performance of Persons with Type A Type B Behavior Patterns,"*** *Journal of Performance of Persons Social Psychology*. 51 (20) : 459 - 462.
- Seriovanni, T.J. and F.D. Carver. ***The New School Executive : A Theory of Administration***. 2 nd ed. New York : Harper and Row Publishing Ine., 1980. p. 284.
- Strube and others. (1987). ***"Type A Behavior Pattern and Self Evaluation of Abilities :***

Empirical Tests of the Self Appraisal Model, Journal of Personality and Social Psychology. 52 (22) : 399 - 422.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาในเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านส่วนตัว เช่น เพศ ระดับช่วงชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนอย่างใด ในการตอบ แบบสอบถามนี้ นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียนไว้ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกัญญา สุพรรณกุล

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสภาพส่วนตัวของนักเรียน

ส่วนข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรด
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น () ประถมศึกษาปีที่ 1
() ประถมศึกษาปีที่ 2
() ประถมศึกษาปีที่ 3

4. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในภาคเรียนที่ผ่านมา

5. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง..... บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เมื่อนักเรียนอ่าน
ข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนขาดเรียนบ่อยครั้ง					
2	นักเรียนอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
3	นักเรียนไม่กล้าซักถามเวลาที่มีข้อสงสัย					
4	ในขณะที่เรียน นักเรียนตั้งใจฟังอาจารย์ สอนทุกครั้ง					
5	ในขณะที่อาจารย์สอนนักเรียนชอบคุยกับ เพื่อน					
6	นักเรียนทำการบ้านส่งทันตามเวลาที่ อาจารย์กำหนด					

7	นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง					
8	เมื่อมีการบ้านมากหรือยากกว่าปกติ นักเรียนมักจะไม่ทำ					
9	เมื่อครูให้การบ้านหรือรายงาน นักเรียนจะ ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่					
10	นักเรียนทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือ เมื่อมีเวลาว่าง					
11	นักเรียนแบ่งเวลาเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้					
12	เมื่อนักเรียนขาดเรียน นักเรียนจะรีบ ติดตามเนื้อหาที่เรียน โดยสอบถามจาก เพื่อนหรืออาจารย์ผู้สอนทันที					
13	นักเรียนใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ ศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมในห้องสมุด					
14	นักเรียนทบทวนบทเรียนก่อนสอบทุกครั้ง					
15	นักเรียนไม่มีการวางแผนการอ่านหนังสือ เพื่อเตรียมตัวสอบ					
16	นักเรียนนำเครื่องเขียน อุปกรณ์มาพร้อม ทุกครั้งที่ยื่น					
17	นักเรียนวางแผนการเรียนของตนเองใน อนาคต					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียนให้อ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เป็นจริงตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติอยู่มากน้อยเพียงใด แล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนเป็นคนที่สามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย					
2	นักเรียนเป็นคนที่เริ่มต้นทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
3	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของนักเรียนดำเนินไปอย่างล่าช้า					
4	นักเรียนเป็นคนที่ต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนกำหนดเวลาเสมอ					
5	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องรอคนที่ผัดนัดเป็นเวลานาน					
6	นักเรียนชอบแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา					
7	นักเรียนไม่กระตือรือร้นในการเรียน					
8	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
9	นักเรียนรู้สึกว่านักเรียนต้องทำงานอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
10	นักเรียนไม่ชอบทำงานที่ต้องทำงานมีการแข่งขันกับคนอื่น					
11	นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
12	นักเรียนเป็นคนที่เริ่มทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วต้องทำให้เสร็จ					
13	เมื่อนักเรียน มีปัญหาในการเรียน นักเรียนจะพยายามแก้ไขปัญหานั้นให้ได้					
14	นักเรียนเป็นคนที่ทำงานแบบไม่ชอบฝ่าฝืนอุปสรรค					
15	นักเรียนเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูด เพื่อเจอ					
16	นักเรียนชอบทำงานให้ได้มากแต่ใช้เวลาให้น้อย					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้นเพื่อให้สอบได้คะแนนดีขึ้นเรื่อยๆ					
2	นักเรียนตั้งใจเป้าหมายในการเรียนไว้สูง					
3	นักเรียนทบทวนบทเรียนทุกวันเพื่อให้สอบได้คะแนนดี					
4	นักเรียนไม่เคยท้อแม้ว่าคะแนนสอบจะไม่ดี					
5	นักเรียนเรียนไปโดยไม่สนใจเรื่องคะแนนที่สอบได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
6	นักเรียนพยายามเรียนให้มากขึ้น ถ้าสอบได้คะแนนไม่ดี					
7	นักเรียนพยายามฝึกทำการบ้านที่เคยทำผิดให้ถูกต้อง					
8	นักเรียนไม่เต็มใจที่จะให้เพื่อนช่วยทบทวนบทเรียนเมื่อใกล้สอบ					
9	นักเรียนภูมิใจที่สามารถสอบผ่านแต่ละรายวิชาได้					
10	นักเรียนพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงๆ					

	เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ					
11	นักเรียนพยายามตั้งใจเรียนเพื่อสอบเข้าในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
12	นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนบ่อยๆ เพื่อผลสอบที่ดีขึ้น					
13	นักเรียนพยายามหาวิธีปรับปรุงผลงานของตนเองอยู่เสมอ					
14	นักเรียนเสียใจที่สอบได้คะแนนน้อย					
15	นักเรียนภูมิใจที่ได้ช่วยทบทวนบทเรียนให้เพื่อนๆ ในช่วงก่อนสอบ					
16	นักเรียนอายุที่จะให้เพื่อนทบทวนบทเรียนให้เมื่อใกล้สอบ					
17	นักเรียนไม่เคยต้องการให้ผลสอบดีขึ้น					
18	นักเรียนเบื่อการเรียนหนังสือ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามภาระงานที่ได้รับมอบหมายในครอบครัว ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	เมื่อผู้ปกครองสั่งให้ทำงานบ้าน นักเรียนจะรีบทำให้เสร็จทันที					
2	นักเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านทุกวัน โดยท่านไม่ต้องสั่ง					

3	นักเรียนทำงานบ้านก็ต่อเมื่อผู้ปกครองสั่งหรือออกปากเท่านั้น					
4	นักเรียนไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองสั่งให้ทำงานบ้าน					
5	นักเรียนมีหน้าที่ซักผ้าให้ผู้ปกครอง					
6	นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำความสะอาดบ้าน					
7	นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆในบ้าน					
8	นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความคับข้องใจ					
9	นักเรียนตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ					
10	นักเรียนมีการแบ่งเวลาในการทำงานบ้านเสมอ					
11	นักเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านเท่าที่จะทำได้					
12	นักเรียนไม่เคยมีงานที่ต้องทำภายในบ้าน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียน ขยันหมั่นเพียร					
2	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทำการบ้าน ให้เสร็จตามกำหนด					
3	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้เรียนสูง ที่สุด					
4	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนพิเศษ เพิ่มเติม					
5	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเข้าเรียนใน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
6	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสอบผ่านทุก วิชา					
7	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความ รับผิดชอบในการเรียน					
8	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนได้เกรดเฉลี่ย สูง ๆ					
9	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียนใน เวลาเรียน					
10	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความรู้ รอบตัวมาก ๆ					
11	หากมีเวลาว่าง ผู้ปกครองจะพานักเรียนไป ทำกิจกรรมนอกสถานที่เสมอ					
12	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนอ่านหนังสือ ทุกครั้งที่มีเวลาว่าง					
13	ผู้ปกครองไม่สนใจผลการเรียนของ นักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบอาจารย์ ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนปฏิบัติตามอาจารย์ ในการเข้า ห้องเรียนตรงเวลา					
2	นักเรียนเลียนแบบอาจารย์ที่เป็นคนทำ อะไรมีการวางแผนก่อน					
3	นักเรียนยึดแบบอย่างของอาจารย์ที่เป็นคน ทำอะไรตรงต่อเวลา					
4	นักเรียนเลียนแบบอาจารย์ หากทำอะไรไม่ สำเร็จจะไม่ยอมเลิกทำ					
5	นักเรียนเลียนแบบอาจารย์ในการค้นคว้า ความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด					
6	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆเหมือนกับ อาจารย์					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการเลียนแบบเพื่อน ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่งเครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนเลียนแบบเพื่อนที่ตั้งใจเรียน					
2	นักเรียนมักทำตามเพื่อนที่เล่นกันในเวลาเรียน					
3	นักเรียนทำตามเพื่อนที่ทบทวนบทเรียนในเวลาว่างๆ					
4	เมื่อเพื่อนทำการบ้านส่ง นักเรียนก็จะตามเพื่อน					
5	เมื่อเพื่อนไม่ทำการบ้านส่ง นักเรียนก็จะตามเพื่อน					
6	เมื่อเพื่อนแบ่งเวลาในการเรียนและแบ่งเวลาในการทำกิจกรรม นักเรียนก็จะทำแบบเพื่อน					
7	เมื่อเพื่อนใช้เวลาว่างค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด นักเรียนก็จะทำแบบเพื่อน					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม ให้
นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามอย่างละเอียด แล้วตอบโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง
ทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละหนึ่ง
เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	นักเรียนทำกิจกรรมนั้นเป็นประจำ
จริง	หมายถึง	นักเรียนทำกิจกรรมนั้นบ่อย
จริงบ้าง	หมายถึง	นักเรียนทำกิจกรรมนั้นน้อยครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	นักเรียนทำกิจกรรมนั้นนานๆครั้ง
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนทำกิจกรรมนั้นน้อยครั้งที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	นักเรียนมีการแบ่งเวลาในการเรียน เป็น อย่างดี					
2	นักเรียนใช้เวลาในการเรียนและเวลาทำ กิจกรรมได้ตามแผนที่วางไว้ ทุกครั้ง					
3	นักเรียนไม่มีการจัดวางแผนการเรียน ล่วงหน้า					
4	นักเรียนมีการจัดวางแผนการเรียน โดย คำนึงถึงอนาคต					
5	นักเรียนมีการวางแผนการเรียนล่วงหน้า ทุกครั้ง และสามารถทำตามแผนการเรียน ที่กำหนดไว้ได้					
6	นักเรียนใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ เพื่อ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
7	เมื่อนักเรียนขาดเรียนในครั้งใดนักเรียนก็ จะติดตามงานจากเพื่อนหรืออาจารย์เสมอ					
8	นักเรียนจะสอบถามอาจารย์ทันที ที่ไม่ เข้าใจในบทเรียน					
9	เมื่อได้รับมอบหมายงานจากอาจารย์แล้ว นักเรียนจะส่งงานทันตามเวลาที่กำหนด					

10	เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนแล้ว นักเรียน รับทบทวนบทเรียนทันที					
11	นักเรียนทบทวนบทเรียนทันทีที่ได้รับ มอบหมายจากอาจารย์					
12	นักเรียนมีเรียนพิเศษในช่วงวันหยุด					
13	หลังเลิกเรียนนักเรียนจะนั่งทำการบ้าน					

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	-.716	ไม่ใช่ได้
2	4.583	ใช้ได้
3	.874	ไม่ใช่ได้
4	3.071	ใช้ได้
5	3.816	ใช้ได้
6	3.309	ใช้ได้
7	4.866	ใช้ได้
8	2.175	ใช้ได้
9	7.641	ใช้ได้
10	6.082	ใช้ได้
11	6.311	ใช้ได้
12	7.393	ใช้ได้
13	4.736	ใช้ได้
14	8.117	ใช้ได้
15	.336	ไม่ใช่ได้
16	5.692	ใช้ได้
17	4.643	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 14 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิตยทางการเรียนได้เท่ากับ .7900

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	3.728	ใช้ได้
2	3.103	ใช้ได้
3	-1.172	ไม่ใช้ได้
4	6.938	ใช้ได้
5	-.448	ไม่ใช้ได้
6	5.900	ใช้ได้
7	3.407	ใช้ได้
8	6.261	ใช้ได้
9	4.359	ใช้ได้
10	1.148	ไม่ใช้ได้
11	1.327	ไม่ใช้ได้
12	5.741	ใช้ได้
13	6.584	ใช้ได้
14	2.794	ใช้ได้
15	.905	ไม่ใช้ได้
16	5.432	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 11 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามบุคลิกภาพได้เท่ากับ .7404

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	6.489	ใช้ได้
2	6.062	ใช้ได้
3	3.245	ใช้ได้
4	-2.377	ไม่ใช้ได้
5	3.570	ใช้ได้
6	4.927	ใช้ได้
7	7.071	ใช้ได้
8	3.477	ใช้ได้
9	5.265	ใช้ได้
10	2.348	ใช้ได้
11	5.903	ใช้ได้
12	4.562	ใช้ได้
13	7.106	ใช้ได้
14	.353	ไม่ใช้ได้
15	5.091	ใช้ได้
16	-.791	ไม่ใช้ได้
17	4.870	ใช้ได้
18	6.718	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 15 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจได้เท่ากับ .7355

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	5.417	ใช้ได้
2	9.633	ใช้ได้
3	-4.000	ไม่ใช้ได้
4	4.440	ใช้ได้
5	7.245	ใช้ได้
6	5.295	ใช้ได้
7	5.016	ใช้ได้
8	3.271	ใช้ได้
9	5.175	ใช้ได้
10	6.994	ใช้ได้
11	8.328	ใช้ได้
12	5.233	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 11 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้เท่ากับ .6926

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวัง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	5.485	ใช้ได้
2	8.488	ใช้ได้
3	9.536	ใช้ได้
4	5.887	ใช้ได้
5	6.674	ใช้ได้
6	10.896	ใช้ได้
7	13.572	ใช้ได้
8	9.957	ใช้ได้
9	7.708	ใช้ได้
10	7.562	ใช้ได้
11	3.039	ใช้ได้
12	7.611	ใช้ได้
13	5.548	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 13 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวังได้เท่ากับ .8782

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเลียนแบบอาจารย์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	6.917	ใช้ได้
2	4.521	ใช้ได้
3	7.653	ใช้ได้
4	4.917	ใช้ได้
5	7.668	ใช้ได้
6	5.331	ใช้ได้
7	7.040	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 7 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเลียนแบบอาจารย์ เท่ากับ .7051

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเลียนแบบอาจารย์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	6.917	ใช้ได้
2	4.521	ใช้ได้
3	7.653	ใช้ได้
4	4.917	ใช้ได้
5	7.668	ใช้ได้
6	5.331	ใช้ได้
7	7.040	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 7 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเลียนแบบอาจารย์
เท่ากับ .7051

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเลียนแบบเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	3.597	ใช้ได้
2	2.990	ใช้ได้
3	2.133	ใช้ได้
4	3.006	ใช้ได้
5	2.814	ใช้ได้
6	4.693	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 6 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเลียนแบบอาจารย์
เท่ากับ .7688

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	แปลผล
1	6.465	ใช้ได้
2	4.552	ใช้ได้
3	-.384	ไม่ใช้ได้
4	6.182	ใช้ได้
5	6.017	ใช้ได้
6	5.528	ใช้ได้
7	4.667	ใช้ได้
8	3.974	ใช้ได้
9	6.104	ใช้ได้
10	4.323	ใช้ได้
11	7.203	ใช้ได้
12	4.371	ใช้ได้
13	5.499	ใช้ได้

ได้ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก 12 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการวางแผนการใช้เวลาเรียนที่เหมาะสมได้เท่ากับ .8208

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0519.12/ 0166

(สำเนา)

ครุฑ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 มกราคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำราญ

เนื่องด้วย นางสาวกันยา สุพรรณกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม” โดยมี รองศาสตราจารย์ เจริญ กิ่งทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ พาสนา จุลรัตน์ เป็น คณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนา เครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน สำราญ จังหวัดนครพนม ในระหว่างเดือน มกราคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวกันยา สุพรรณกุล ได้ เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2644-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-8502535

ที่ ศธ 0519.12/ 7582

(สำเนา)

บัณฑิตวิทยาลัย

ครุฑ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวกัญญา สุพรรณกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุจรี มุราชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2644-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-8502535

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ครุฑ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 7583

วันที่ 13 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนุจรี มุราชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนนิเทศศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม” โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเรียนนิเทศศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุจรี มุราชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ครุฑ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 7583

วันที่ 13 ธันวาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวกัญญา สุพรรณกุล นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "" โดยมี อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เวลาที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านสำราญ จังหวัดนครพนม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนุจรี มุราชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำปริญญานิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวกัญญา สุพรรณกุล
วัน เดือน ปีเกิด	8 กันยายน พ.ศ.2526
ที่อยู่ปัจจุบัน	100/217-218 หมู่บ้านลานทอง ซอย9 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครพนม
พ.ศ.2544	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
พ.ศ.2548	ปริญญาตรี (วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2551	ปริญญาโท (จิตวิทยาการศึกษา)